

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 151

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 februarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 502 din 5 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 pct. 6, art. 20 alin. (1)—(3) și art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a lit. a) din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență	2–5
Decizia nr. 556 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013	5–9
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare	9–26
9. — Ordonanță de urgență pentru aprobarea unor măsuri de eficientizare a sistemului de gestionare a instrumentelor structurale	26–28
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
32/127/24. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Normelor privind alimentele cu destinație nutrițională specială, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 387/251/2002	29–30
317. — Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro lansate în luna martie 2014	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 502

din 5 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 pct. 6, art. 20 alin. (1)—(3) și art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a lit. a) din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și ale ordonanței de urgență în ansamblul său, excepție ridicată de Costin Popescu în Dosarul nr. 672/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 329D/2013.

La apelul nominal se prezintă apărătorul autorului excepției, avocat Daniel Cazacu-Ganea cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, precum și ordonanța de urgență în ansamblul ei sunt neconstituționale în măsura în care aduc atingere unor drepturi câștigate, sens în care este și punctul de vedere al Avocatului Poporului transmis la dosar. Până la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 203/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice orice persoană putea circula pe drumurile publice cu un moped, cu obligația de a avea asupra ei actul de identitate, certificatul de absolvire a cursurilor de legislație rutieră și certificatul de înregistrare a vehiculului. Legiuitorul a adoptat Legea nr. 203/2012 în scopul transpunerii unor prevederi din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere. Din analiza prevederilor pct. (5) din preambulul directivei, precum și a celor ale art. 13 alin. (2) din directivă rezultă că respectivul act are în vedere protecția persoanelor care au obținut deja dreptul de a conduce moped. Legea nr. 203/2012 prin care este modificată ordonanța de urgență nu transpune prevederile din directivă anterior invocate, pentru persoanele care au obținut dreptul de a conduce moped anterior intrării în vigoare a legii ar fi trebuit să se prevadă norme care să reflecte noțiunea „au obținut”. Invocă, de asemenea, considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 668 din 18 mai 2011, apreciind că art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, precum și ordonanța de urgență în ansamblul său trebuie să fie interpretate în concordanță cu art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. Noțiunea de „a conduce”

reflectă un drept obținut, iar Legea nr. 203/2012, pentru a evita retroactivitatea și a transpune directiva, ar trebui să reconstituie acest drept.

În sensul celor susținute, depune la dosar un articol ce reflectă o opinie exprimată în doctrină.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că aceia care aveau dreptul de a conduce moped, cu respectarea art. 160 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, nu aveau un drept de a conduce, în sensul prevederilor art. 23 din această ordonanță de urgență, care se referă la autovehiculele și tramvaiele. Se impune, de asemenea, să nu se facă confuzie între dreptul de a conduce și posibilitatea de a conduce.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 672/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și a ordonanței de urgență în întregul său.**

Excepția a fost ridicată de Costin Popescu într-o cauză având ca obiect recunoașterea dreptului de a conduce moped pe drumurile publice ulterior datei de 19 ianuarie 2013, fără obligația de a îndeplini nicio procedură suplimentară în acest sens, respectiv obținerea permisului de conducere, și obligarea părților de a emite un înscris în acest sens.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține următoarele:

1. Situația juridică a celor care au dobândit anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 203/2012 dreptul de a conduce moped pe drumurile publice nu este „constituțional clarificată” prin raportare la prevederile Directivei 2006/126/CE, cu atât mai mult cu cât nu sunt precizate niciun fel de măsuri tranzitorii pentru această categorie de persoane, ceea ce aduce atingere art. 53 din Constituție.

2. Punctul 5 din preambulul directivei menționate, potrivit căruia „prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor de conducere existente care au fost acordate sau obținute înainte de data aplicării sale”, precum și art. 13 alin. (2) conform căruia „niciun drept de conducere acordat înainte de 19 ianuarie 2013 nu este retras sau restrâns în vreun fel prin dispozițiile prezentei directive” conduc la concluzia că situația juridică a celor care au dobândit anterior intrării în vigoare a Legii nr. 203/2012 dreptul de a conduce moped pe drumurile publice este una contrară dreptului Uniunii Europene, așadar neconstituțională prin raportare la prevederile art. 11, art. 20 și art. 148 alin. (1) și (2) din Constituție. Textele de lege criticate reglementează pentru trecut, astfel încât aduc atingere și dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

3. Potrivit principiilor egalității și nediscriminării consacrate de art. 16 alin. (1) din Constituție, de vreme ce în prezent mopedul este calificat de Legea nr. 203/2012 drept autovehicul, conducătorii de moped ar trebui tratați ca și ceilalți conducători de autovehicule, echivalându-se certificatul de absolvire a cursurilor de legislație rutieră cu permisul auto, astfel cum s-a procedat și cu permisele obținute pentru alte tipuri de autovehicule. Lipsa acestei echivalări reprezintă o discriminare evidentă a conducătorilor de moped.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin calificarea mopedului ca fiind autovehicul și instituirea obținerii unui permis de conducere pe drumurile publice nu se încalcă sau restrânge un drept câștigat.

Prin modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 s-a instituit o obligație de autorizare, ca urmare a calificării mopedului ca fiind vehicul, în concordanță cu Directiva 2006/126/CE. Prin instituirea unor proceduri administrative de obținere a unor permise de conducere nu se încalcă drepturi ale persoanelor, ci se instituie măsuri de prevenire și siguranță în ceea ce privește circulația pe drumurile publice, măsuri ce profită atât titularilor de moped, cât și celorlalți participanți la trafic și pietonilor, acest drept fiind o prerogativă a statelor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție și inadmisibilă în raport cu celelalte prevederi constituționale invocate. În punctul de vedere transmis arată că textul de lege criticat se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza acestuia, respectiv conducătorilor de moped, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, astfel încât nu este întemeiată critica cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție. Totodată, nu poate fi primită critica potrivit căreia prin prevederile actului normativ criticat ar fi limitat dreptul autorului de a conduce moped, deoarece art. 53 din Legea fundamentală are în vedere numai drepturile și libertățile fundamentale înscrise în capitolul II al titlului II din Constituție, astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Referitor la critica potrivit căreia prin dispozițiile sale Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 203/2012, încalcă art. 20 și art. 148 din Constituție deoarece nu sunt respectate dispozițiile art. 13 alin. (2) coroborat cu pct. (5) din preambulul Directivei 2006/126/CE, se arată că analiza conformității unei prevederi din dreptul național cu dispoziții din legislația Uniunii Europene prin prisma art. 148 din Constituție excedează competenței Curții Constituționale. Prin urmare, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât privește aspecte ce țin de aplicarea legii, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Prevederile art. 11 din Constituție nu au incidență în cauză, referindu-se la îndeplinirea obligațiilor din tratatele la care România este parte, iar nu la norme din directive europene.

Avocatul Poporului apreciază că „nu rezultă că prevederile legale ar avea un caracter constituțional”. Astfel, analizând textele de lege criticate prin raportare la dispozițiile art. 11, art. 20 și art. 148 din Constituție, se observă, așa cum reiese din cuprinsul Legii nr. 203/2012, că modificările aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reprezintă transpunerea unor articole din Directiva 2006/126/CE. Prin art. 4 alin. (1) și alin. (2) din directiva transpusă, este reglementată introducerea permisului de conducere național, bazat pe modelul comunitar

care autorizează conducerea autovehiculelor din categoriile definite, inclusiv a mopederor. Referitor la situația mopederor, trebuie subliniat interesul legiuitorului de a reglementa, transpunând un act normativ european, introducerea permisului de conducere și pentru această categorie de conducători auto, ținând seama de necesitatea creșterii siguranței pe drumurile publice, însă soluția legislativă aleasă trebuie, totodată, să asigure respectarea art. 13 alin. (2) din Directiva 2006/126/CE. Totodată, interdicția retragerii sau restrângerii unui drept de conducere acordat înainte de 19 ianuarie 2013 este subliniată și în pct. 5 din preambulul directivei. Cu toate acestea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în forma modificată și completată prin Legea nr. 203/2012, nu cuprinde norme de natură să asigure conservarea dreptului de conducere a unui moped, drept obținut în condițiile stabilite de art. 160 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006.

Pe de altă parte, se arată că textele legale criticate nu conțin în sine nicio prevedere care ar putea să pună în discuție retroactivitatea unei norme juridice, ci reglementează, pentru viitor, obligația obținerii unui permis de conducere pentru toate categoriile de autovehicule, în această categorie fiind incluse și mopederor. De asemenea, textul de lege criticat se aplică, fără a institui discriminări pe considerente arbitrare, tuturor destinatarilor normei juridice, astfel încât nu aduce atingere principiului constituțional al egalității în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile apărătorului prezent al autorului excepției și ale procurorului, înscrisurile depuse la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările aduse prin art. 1 pct. 6 din Legea nr. 203/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 12 noiembrie 2012, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 în întregul său.

Din examinarea motivării excepției Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie art. 6 pct. 6, art. 20 alin. (1)—(3) și art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, precum și lit. a) din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 203/2012, care au următorul conținut:

— Art. 6 pct. 6: „autovehicul — orice vehicul echipat, prin construcție, cu un motor cu propulsie, în scopul deplasării pe drum. Mopederor, motoleibuzele și tractoarele rutiere sunt considerate autovehicule. Vehiculele care se deplasează pe șine, denumite tramvaie, tractoarele folosite exclusiv în exploatarea agricole și forestiere, precum și vehiculele destinate pentru efectuarea de servicii sau lucrări, denumite mașini autopropulsate, care se deplasează numai ocazional pe drumul public, nu sunt considerate autovehicule.”;

— Art. 20 alin. (1)—(3): „Pentru a conduce pe drumurile publice autovehicule, tramvaie, tractoare folosite exclusiv la exploatarea agricole și forestiere sau mașini autopropulsate, conducătorii acestora trebuie să posede permis de conducere corespunzător.

(2) Permisele de conducere se eliberează pentru următoarele categorii de vehicule: AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE, Tr, Tb sau Tv.

(3) Descrierea categoriilor de vehicule prevăzute la alin. (2), pentru care se eliberează permise de conducere, este prevăzută în anexa nr. 1.”;

— Art. 23 alin. (9) „Examenul pentru obținerea permisului de conducere constă în susținerea unei probe teoretice de verificare a cunoștințelor și a unei probe practice de verificare a aptitudinilor și comportamentului, corespunzător categoriei de permis solicitat. Proba practică pentru categoria AM constă numai în verificarea aptitudinilor în poligoane special amenajate. Condițiile de obținere a permisului de conducere se stabilesc prin regulament.”;

— Lit. a) din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 — „Categorii de vehicule pentru care se eliberează permisul de conducere”: „Categoriile de vehicule pentru care se eliberează permisul de conducere, prevăzute la art. 20 alin. (2), se definesc astfel: a) categoria AM: moped;”.

Autorul excepției susține că aceste texte aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

1. În expunerea de motive la Legea nr. 203/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice se reține că aceasta are la bază necesitatea transpunerii unor prevederi ale Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 403, din 30 decembrie 2006, a căror aplicare urmează a se realiza de la data de 19 ianuarie 2013.

Din examinarea prevederilor Directivei 2006/126/CE, Curtea observă că pct. (13) din preambulul acesteia prevede că „Introducerea unei categorii de permise de conducere pentru mopede va crește, în special, siguranța rutieră în ceea ce privește conducătorii auto cei mai tineri care, conform statisticilor, sunt cei afectați de accidente rutiere.” Totodată art. 1 alin. (1) din directivă stabilește introducerea unui permis de conducere național, bazat pe modelul comunitar din anexa I, iar art. 4 alin. (1) teza întâi din directivă statuează că „Permisul de conducere prevăzut la articolul 1 autorizează conducerea autovehiculelor din categoriile definite în continuare. [...]”, iar alin. (2) reglementează cu privire la mopede, respectiv categoria AM, definind această categorie.

De asemenea, art. 7 alin. (1) lit. (b) din directivă prevede că „Permisele de conducere se eliberează numai solicitanților care: [...] au promovat un test teoretic doar în ceea ce privește categoria AM; statele membre pot cere solicitanților să promoveze un test de verificare a aptitudinilor și comportamentului și un examen medical pentru această categorie”.

Mai mult, potrivit art. 7 alin. (3) lit. b) teza a doua din directivă, „Statele membre pot impune, la reînnoirea permiselor de conducere din categoriile AM, A, A1, A2, B, B1 și BE o

examinare care aplică normele minime privind aptitudinile fizice și mentale pentru conducere prevăzute la anexa III”.

2. Curtea observă că, anterior modificării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice prin Legea nr. 203/2012, dreptul persoanelor de a conduce mopede pe drumurile publice era reglementat prin art. 160 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, potrivit căruia „Persoanele care nu posedă permis de conducere pot conduce mopede pe drumurile publice numai dacă fac dovada că au absolvit un curs de legislație rutieră în cadrul unei unități autorizate de pregătire a conducătorilor de autovehicule.”

Totodată, Curtea observă că, potrivit art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „Dreptul de a conduce un autovehicul sau tramvai pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil, corespunzător categoriei ori subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv, sau dovada înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație.”

În scopul transunerii prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Directiva 2006/126/CE, anterior menționate, legiuitorul a modificat art. 6 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 în sensul în care mopedul este considerat autovehicul.

Așa fiind, temeiul potrivit căruia dreptul de a conduce, în accepțiunea lui legală, trebuie să fie obținut pentru viitor și de către conducătorii de mopede îl reprezintă tocmai transpunerea de către legiuitor a Directivei 2006/126/CE.

Or, instanța de contencios constituțional nu are atribuția de a interpreta normele comunitare pentru a clarifica ori stabili conținutul acestora, întrucât această atribuție revine Curții de Justiție a Uniunii Europene, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. 950 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 6 octombrie 2011.

Referitor la încălcarea principiului neretroactivității legii, Curtea observă că textele de lege criticate modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior. Or, în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, și Decizia nr. 450 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

În plus, Curtea mai constată că prin art. II din Hotărârea Guvernului nr. 480/2013 pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iulie 2013 s-a statuat că: „Până la data de 19 ianuarie 2014, pregătirea teoretică și practică prin cursuri organizate de unități se consideră realizată în situația candidaților la examenul pentru obținerea permisului de conducere din categoria AM, care fac dovada că au absolvit cursul de legislație rutieră în cadrul unei unități autorizate de pregătire a conducătorilor de autovehicule, anterior datei de 19 ianuarie 2013.”

În ceea ce privește aplicarea considerentelor de principiu ce au stat la baza Deciziei nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011,

Curtea observă că de vreme ce nu a fost reținută încălcarea normei de referință, respectiv art. 15 alin. (2) din Constituție, folosirea normelor cuprinse în pct. 5 din preambulul Directivei 2006/126/CE și a art. 13 alin. (2) din același act în cadrul controlului de constituționalitate, ca norme interpușe, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, rămâne fără fundament.

Cât privește critica privind încălcarea art. 16 din Legea fundamentală, Curtea reține, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, că principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, situația în care se aflau conducătorii de moped, care nu dețineau un permis de conducere, înainte de modificările aduse prin Legea nr. 203/2012, era diferită de a celorlalți conducători de autovehicule cărora, după intrarea în vigoare a Legii nr. 203/2012, li s-au echivalat permisele de conducere.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costin Popescu în Dosarul nr. 672/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 6 pct. 6, art. 20 alin. (1)—(3) și art. 23 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și lit. a) din anexa nr. 1 la ordonanța de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013, excepție ridicată de Eva Grif, Manuel-Olavi Grif și Silvana-Ioana Damian, în calitate de moștenitori ai lui Ioan Grif, în Dosarul nr. 4.316/107/2012 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 581D/2013.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind

La apelul nominal se prezintă, pentru Manuel-Olavi Grif, avocat Anda Irina Grif, iar pentru Eva Grif și Silvana-Ioana Damian, avocat Carmen Rodica Grușea, ambele cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorilor autorilor excepției.

Avocat Anda Irina Grif solicită admiterea excepției și pronunțarea unei decizii cu rezervă de interpretare, arătând că dezlegarea dată prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013 pronunțată într-un recurs în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție este contrară art. 20, art. 21, art. 44, art. 124 și art. 133 din Constituție. Prin decizia menționată, instanța supremă ar fi trebuit să aplice cu prioritate tratatele internaționale la care România este parte, respectiv art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia acordarea de despăgubiri pentru anumite categorii de bunuri ține de marja de apreciere a statelor. Prin Minuta încheiată la data de 9 iunie 2010 cu prilejul întâlnirii Comisiei de unificare a practicii judiciare în materie civilă, dreptul familiei și conflicte de muncă și asigurări sociale din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, s-a reținut că exceptarea bunurilor care au fost restituite sau pentru care s-au acordat despăgubiri prin echivalent în condițiile Legilor nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente nu este de natură a înlătura de la beneficiul legii bunurile mobile, ci numai de a nu permite ca pentru bunurile imobile, al căror regim juridic a fost reglementat prin legi speciale de restituire, să se acorde o dublă reparație. Dacă legiuitorul ar fi avut în vedere doar bunurile imobile, ar fi prevăzut expres acest lucru. În speță nu este aplicabilă o normă restrictivă, ci o interpretare restrictivă dată normei prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. Se invocă și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 2 februarie 2010 pronunțată în Cauza *Klaus și Iouri Kiladze împotriva Georgiei*.

În practică, până la pronunțarea deciziei invocate, unele persoane au beneficiat de despăgubiri atât pentru bunurile mobile, cât și pentru bunurile imobile, pe când celelalte persoane, ale căror cauze au fost soluționate după decizia respectivă, nu vor mai beneficia de despăgubiri pentru bunurile mobile.

Avocat Carmen Rodica Grușea solicită admiterea excepției, pentru aceleași argumente. În plus, apreciază că persoanele aflate în situații comparabile ar trebui să beneficieze de un tratament juridic egal.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, deoarece se critică o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată într-un recurs în interesul legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 4.316/107/2012, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013.**

Excepția a fost ridicată de Eva Grif, Manuel-Olavi Grif și Silvana-Ioana Damian, în calitate de moștenitori ai lui Ioan Grif, într-o cauză având ca obiect acordarea de despăgubiri, în temeiul Legii nr. 221/2009, pentru bunurile confiscate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii susțin, în esență, următoarele:

1. Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013 pronunțată ca urmare a soluționării unui recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție aduc atingere textelor constituționale și convenționale referitoare la egalitatea în drepturi, proces echitabil și protecția proprietății, deoarece s-a decis că pot fi acordate despăgubiri materiale numai pentru aceleași categorii de bunuri care fac obiectul actelor normative speciale de reparație, respectiv Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 247/2005. Or, din analiza prevederilor Legii nr. 221/2009, se constată că acest act normativ nu distinge cu privire la natura bunurilor cu privire la care se pot acorda despăgubiri, astfel încât *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În plus, această interpretare nu a fost previzibilă.

2. În cadrul normativ reprezentat de legile de reparație se poate constata că pentru restituirea bunurilor mobile nu există reglementare. Trimiterea la dispozițiile Legilor nr. 10/2001 și nr. 247/2005, prin prevederile Legii nr. 221/2009, nu are semnificația unei limitări a sferei bunurilor, situație în care legiuitorul ar fi folosit sintagma „bunuri imobile” în loc de „bunuri confiscate”, astfel cum procedează în cadrul celorlalte legi de reparație, ci a preîntâmpinării posibilității de a acorda o dublă reparație pentru același prejudiciu.

3. În sensul celor de mai sus este și Minuta din 9 iunie 2010 a Comisiei de unificare a practicii judiciare în materie civilă, dreptul familiei și conflicte de muncă și asigurări sociale din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii în care se reține ca fiind în spiritul legii opinia conform căreia prevederile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privesc deopotrivă bunurile mobile și imobile confiscate prin hotărâre de condamnare sau măsuri administrative asimilate acestora.

4. La momentul introducerii acțiunii autorii excepției au luat în considerare cele reținute în Minuta din 9 iunie 2010 a Comisiei anterior menționate. S-a născut astfel o speranță legitimă pentru toți reclamantii de a obține despăgubiri materiale pentru bunurile mobile confiscate. În acest context este menționată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 2 februarie 2010 pronunțată în Cauza *Klaus și Iouri Kiladze împotriva Georgiei* în care s-a reținut că existența unei legi cu caracter general, de reparație, pentru persoanele care au suferit condamnări și represiuni cu caracter politic reprezintă o speranță legitimă, chiar dacă, la momentul sesizării primei instanțe, legea făcea trimitere la adoptarea unei legi ulterioare, care să detalieze condițiile în care se vor putea obține compensații morale, lege care nu a fost niciodată adoptată de autoritățile din Georgia.

Se poate vorbi de o speranță legitimă asimilabilă noțiunii de „bun” în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, câtă vreme autorii nu au mai beneficiat de despăgubiri materiale pentru bunurile mobile preluate abuziv în perioada comunistă.

5. Autorii apreciază că sunt în prezența unei încălcări a principiului nediscriminării din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează, într-o sferă mai largă de protecție decât cea reglementată de art. 14 din Convenție, exercitarea oricărui drept prevăzut de lege, fără nicio discriminare. Aceasta deoarece până la pronunțarea Deciziei nr. 6 din 15 aprilie 2013 unii dintre reclamantii care au formulat acțiuni întemeiate pe prevederile Legii nr. 221/2009 au obținut despăgubiri materiale pentru bunurile mobile confiscate, iar după pronunțarea acestei decizii despăgubirile respective nu mai pot fi cerute.

6. Este încălcat și dreptul de proprietate aparținând autorilor excepției, deoarece pentru bunurile mobile, ca urmare a deciziei anterior menționate, nu se mai acordă despăgubiri, iar o lipsire totală de despăgubiri este incompatibilă, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cu art. 1 din Primul

Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Sunt încălcate și prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și cele ale art. 6 din Convenție, deoarece, potrivit Hotărârii din 29 mai 1997 a Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Georgiadis împotriva Greciei*, ultimul dintre acestea se aplică sub aspect civil independent de calitatea părților, de natura legii care reglementează contestația și de autoritatea competentă.

Tribunalul Alba — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, făcând referire la jurisprudența Curții în materie. De asemenea arată că aspectele invocate în motivarea excepției reprezintă în realitate probleme de interpretare și aplicare a legii ce sunt de competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorilor excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 245 din 29 aprilie 2013, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii. Art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 are următorul cuprins:

„(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la: (...)

b) acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și

justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare”.

Autorii excepției susțin că textul de lege criticat aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 133 referitor la rolul și structura Consiliului Superior al Magistraturii, prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, celor ale art. 1 referitor la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție, precum și celor ale art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 sunt criticate prin raportare la interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013. Din jurisprudența în această materie a Curții Constituționale pot fi identificate, în principal, două abordări distincte, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate, și anume: în primul caz, când autorul excepției critică însăși decizia pronunțată într-un recurs în interesul legii, excepția având caracter inadmisibil, și, respectiv, în cel de-al doilea caz, când excepția de neconstituționalitate se referă la textele de lege interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, Curtea având competența de a se pronunța pe fondul excepției. În prezenta cauză Curtea constată că este aplicabil cel de-al doilea caz, fiind astfel competentă a se pronunța asupra excepției.

II. Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013, prin Decizia nr. 534 din 12 decembrie 2013*, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii. Cu acel prilej, Curtea a reținut următoarele:

Problema care se pune este aceea de a stabili dacă limitarea, prin decizia instanței supreme, a categoriei bunurilor în privința cărora persoanele îndreptățite pot cere și obține despăgubiri prin echivalent, numai la bunurile imobile, în condițiile sintagmei utilizate de legiuitor „bunuri confiscate” — fără distincție —, corespunde sau nu coordonatelor constituționale și convenționale invocate, precum și voinței legiuitorului.

Examinând expunerea de motive ce a însoțit proiectul de lege privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 (devenit Legea nr. 221/2009), Curtea a observat că actul normativ a avut ca premisă constatarea dificultăților de punere în aplicare a unor acte normative cu caracter reparator, cum ar fi Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din

* Decizia Curții Constituționale nr. 534 din 12 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 17 februarie 2014.

30 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, sau Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, scopul său fiind acela de reglementare a unei proceduri speciale care să urgenteze atingerea obiectivelor urmărite prin acele acte normative, să le imprime eficiență sporită.

Obiectivele pe care expunerea de motive le prezintă sunt următoarele:

a) ștergerea *ope legis* a tuturor consecințelor penale ale condamnărilor cu caracter penal;

b) repunerea în drepturi a persoanelor care prin hotărârea de condamnare au suferit decăderea din drepturi sau degradarea militară;

c) posibilitatea acordării prin instanța de judecată a despăgubirilor suplimentare, *complementare*, pentru *prejudiciul moral* suferit, dacă se apreciază că reparația obținută prin efectul Decretului-lege nr. 118/1990 și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 nu este suficientă;

d) reglementarea unei posibilități speciale de reparare a prejudiciului material produs prin confiscarea unor bunuri ca efect al hotărârii de condamnare cu caracter politic. Prin derogare de la prevederile Legii nr. 10/2001, persoana în cauză, precum și soțul sau descendenții săi până la gradul al II-lea inclusiv pot opta pentru acordarea direct de către instanța de judecată a unor despăgubiri bănești care să acopere valoarea bunurilor confiscate.

Curtea a constatat, analizând legislația generală și specială cu caracter reparatoriu, că despăgubirile s-au acordat, în general, pentru bunurile imobile, preluate prin diverse metode abuzive. Când legiuitorul a dorit să extindă sfera bunurilor supuse regimului restituirii și la alte tipuri de bunuri, acest lucru s-a făcut expres și explicit.

Prin urmare, în unele cazuri, expres determinate, bunurile mobile au constituit și acestea obiectul unor legi de reparație, legiuitorul precizând natura, elementele de identificare sau, după caz, enumerând în mod expres și limitativ acele bunuri supuse revendicării.

Această opțiune a legiuitorului nu este de natură să încalce dreptul de proprietate, deoarece statul, în materia reglementării unor măsuri legislative reparatorii, dispune de o marjă largă de apreciere, care să corespundă cu posibilitățile sale reale de compensare și care să asigure, în același timp, un just echilibru între drepturile și interesele particularilor și interesul public general (în acest sens, a se vedea, de pildă, Hotărârea din 7 decembrie 1976, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Handyside împotriva Marii Britanii*, paragrafele 48—49).

Aceeași idee este reluată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot pronunțată la 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, paragraful 164: „Așa cum art. 1 din Protocolul nr. 1 nu garantează un drept de a dobândi bunuri, el nu le impune statelor contractante nicio restricție cu privire la libertatea lor de a stabili domeniul de aplicare a legilor pe care le pot adopta în materie de restituire a bunurilor și de a alege condițiile în care acceptă să restituie drepturile de proprietate persoanelor deposedate.”

Curtea a conchis, așadar, că textele criticate nu încalcă dreptul de proprietate, astfel cum acesta este reglementat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. O condiție menționată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru

invocarea acestui text este existența unui bun, noțiune ce include atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine definite, creanțe. Pentru ca o creanță să poată fi considerată o „valoare patrimonială”, intrând sub incidența acestui text convențional, titularul creanței trebuie să demonstreze că aceasta are o bază suficientă în dreptul intern, pe care își legitimează „speranța legitimă”, sau existența sa este confirmată printr-o jurisprudență clară și concordantă a instanțelor naționale (a se vedea Hotărârea din 25 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Arhiepiscopia Romano-Catolică Alba Iulia împotriva României*, pct. 82, sau Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecky împotriva Slovaciei*, paragrafele 35 și 48—52, Hotărârea din 20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera — S.A. și alții împotriva Belgiei*, paragraful 31, și hotărârile din 6 octombrie 2005, pronunțate în cauzele *Draon împotriva Franței și Maurice împotriva Franței*, paragrafele 65—69, respectiv paragrafele 63—70).

Or dreptul intern nu oferă o reglementare în acest sens și nici vreun alt act normativ cu caracter asemănător, care să justifice „speranța legitimă” a persoanei interesate că este îndreptățită să primească despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor mobile confiscate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Curtea a constatat că, în lipsa unei mențiuni exprese, ar fi împotriva voinței legiuitorului de a include, în sfera „bunurilor confiscate” la care norma juridică face mențiune, și bunurile mobile. De altfel, în aceeași expunere de motive a legii criticate, la care s-a făcut mai sus referire, în cadrul secțiunii 4 intitulată „Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul în curs, cât și pe termen scurt (5 ani)”, la pct. 6 denumit „Calculare detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare”, se arată că „proiectul de lege nu prevede acordarea de drepturi noi, ci doar reafirmă, în vederea asigurării unui cadru normativ coerent, posibilitatea obținerii unor astfel de despăgubiri care puteau fi oricum solicitate în virtutea dreptului de acces la justiție garantat de Codul civil, de Constituția României și de art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului.”

Legiuitorul român, exercitând dreptul său suveran de reglementare în limitele marjei sale de apreciere acordate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a optat pentru adoptarea unor legi cu caracter reparatoriu numai în materie imobiliară, cu anumite excepții sau situații clar precizate, fără ca prin aceasta să încalce vreun drept ocrotit prin normele constituționale sau convenționale invocate.

Având în vedere argumentele mai sus învederate, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește art. 133 referitor la rolul și structura Consiliului Superior al Magistraturii Curtea constată că acesta nu este incident în cauză, întrucât acesta nu vizează realizarea justiției, care, conform art. 126 alin. (1) din Constituție, este înfăptuită de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eva Grif, Manuel-Olavi Grif și Silvana-Ioana Damian, în calitate de moștenitori ai lui Ioan Grif, în Dosarul nr. 4.316/107/2012 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Având în vedere necesitatea adoptării și publicării până la 1 ianuarie 2014 a actelor cu putere de lege cu privire la transpunerea în legislația națională a prevederilor art. 5 din Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor, în vederea implementării cu succes din punct de vedere procedural și administrativ a regimului TVA pentru serviciile furnizate pe cale electronică, serviciile de telecomunicații și serviciile de radiodifuziune și televiziune, inclusiv prin dezvoltarea, cel mai târziu în primul trimestru al anului 2014, a unui sistem informatic ce permite persoanelor impozabile care prestează astfel de servicii către persoane neimpozabile să își îndeplinească obligațiile privind TVA. În situația în care actele cu putere de lege cu privire la transpunerea în legislația națională a prevederilor art. 5 din Directiva 2008/8/CE nu sunt adoptate în regim de urgență, nu este posibilă elaborarea legislației secundare și dezvoltarea aplicației informatice, astfel încât România nu va putea respecta termenele obligatorii angajate față de Comisia Europeană și nu va fi în măsură să aibă pregătit la 1 ianuarie 2015 sistem informatic pentru a permite persoanelor impozabile care prestează astfel de servicii către persoane neimpozabile să își îndeplinească obligațiile privind TVA, ceea ce ar conduce la pierderea de venituri la bugetul de stat,

având în vedere necesitatea transunerii în legislația națională a prevederilor Directivei 2013/61/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește regiunile ultraperiferice franceze și în special Mayotte, directivă ce a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014,

având în vedere necesitatea clarificării modalității de încadrare în plafonul neimpozabil pentru veniturile din activități agricole pentru care determinarea venitului se realizează pe baza normelor de venit,

în scopul sprijinirii mediului de afaceri prin efectuarea compensării fără a mai fi condiționată de o cerere de restituire pentru creanțele contribuabililor. Măsura are ca efect evitarea perceperii de accesorii pentru obligațiile datorate de aceștia până la data depunerii cererii de restituire în condițiile în care contribuabilii au creanțe asupra statului/unităților administrativ-teritoriale și este menită să aducă un echilibru în raporturile dintre fisc și contribuabil,

luând în considerare necesitatea reducerii poverii dobânzilor pe care contribuabilii le datorează pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale, raportat la evoluția descendentă a ratelor dobânzilor de politică monetară înregistrată după data la care a fost aprobat actualul nivel al dobânzii de 0,04% (1 octombrie 2010),

pentru a veni în întâmpinarea mediului de afaceri cu privire la efectele negative ale înființării popririi înainte de comunicarea somației,

având în vedere avizul motivat al Comisiei Europene transmis României, cu privire la practica administrativă în urma căreia un procent semnificativ de deconturi cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate într-un termen rezonabil, și în scopul asigurării unei fluidizări a rambursărilor de taxă pe valoarea adăugată către contribuabili și în același timp asigurarea unui nivel de siguranță rezonabil și proporțional față de nivelul sumelor rambursate. Măsura urmărește reducerea termenului de soluționare a cererilor de rambursare și, pe această bază, se evită declanșarea procedurii de infringement față de România,

în vederea punerii de acord cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) referitoare la acordarea de dobânzi contribuabililor în cazul creanțelor rezultate din anularea unui act administrativ fiscal; neadoptarea unei asemenea măsuri are ca efect declanșarea unor acțiuni la instanțele naționale sau europene cu costuri atât pentru administrația fiscală, cât și pentru contribuabili, care, în lumina jurisprudenței CJUE, pot fi previzionate că se vor soluționa în defavoarea statului,

în vederea actualizării regulilor de competență pentru soluționarea contestațiilor ca urmare a reorganizării Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru evitarea constatării nulității deciziilor de soluționare a contestațiilor pe motiv de necompetență,

având în vedere obligația Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a comunica autorității competente a oricărui stat membru, prin procedura schimbului automat, informații cu privire la veniturile din muncă, remunerațiile plătite administratorilor și altor persoane asimilate acestora, produsele de asigurări de viață, pensiile, veniturile din bunuri imobile realizate de persoanele nerezidente, precum și bunurile imobile deținute de aceste persoane, pentru perioadele de impozitare care încep după data de 1 ianuarie 2014, conform Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, transpusă în Codul de procedură fiscală la titlul VII¹. Măsurile propuse creează cadrul legal necesar colectării informațiilor referitoare la anul fiscal 2014 care urmează a fi furnizate autorităților competente din statele membre în termenul prevăzut de directivă. Neadoptarea unei asemenea măsuri are drept consecință nerespectarea de către România a obligațiilor ce îi revin în calitate de stat membru,

luând în considerare intrarea în vigoare, începând cu data de 1 ianuarie 2014, a obligației contribuabililor persoane juridice de certificare a declarațiilor fiscale anuale, cu excepția celor pentru care este obligatorie auditarea, precum și de scopul îndeplinirii obiectivului de eficientizare a activităților de administrare a creanțelor fiscale prin abordarea unui alt concept în ceea ce privește certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal activ, în sensul că se înlocuiește obligația certificării declarațiilor fiscale anuale cu (declarația anuală de impozit pe profit) cu posibilitatea certificării declarațiilor fiscale. Măsura se impune pentru a elimina suportarea de către contribuabili a costurilor cu certificarea obligatorie a declarației anuale de impozit pe profit ce are ca termen de depunere 25 martie 2014,

în scopul evitării declanșării de către Uniunea Europeană a acțiunilor de constatare a încălcării de către România a obligațiilor de stat membru al Uniunii Europene, având în vedere solicitarea Comisiei Europene în urma căreia autoritățile române s-au angajat să asigure conformitatea prevederilor referitoare la desfășurarea pe teritoriul României a profesiei de consultant fiscal de către consultanții fiscali care au obținut calificarea profesională în alt stat membru al Uniunii Europene cu prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne și Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și asumarea, de către autoritățile române, ca termen de modificare a actului normativ care reglementează exercitarea profesiei de consultant fiscal, cel mai târziu data de 31 decembrie 2013,

având în vedere că se impune eliminarea cât mai urgentă a barierelor legislative prin care microîntreprinderile ar putea fi împiedicate de la posibilitatea de accesare a eșalonărilor la plata obligațiilor fiscale,

având în vedere necesitatea întăririi disciplinei financiare la nivelul operatorilor economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici sau dețin direct sau indirect o participație majoritară și angajamentele asumate de Guvernul României față de organisme financiare internaționale în ceea ce privește aprobarea, în regim de urgență, a bugetelor de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici,

luând în considerare necesitatea asigurării surselor de finanțare necesare derulării în continuare a proceselor de privatizare de către Ministerul Transporturilor, în vederea respectării angajamentelor asumate cu organisme financiare internaționale,

având în vedere că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență conduce la neîndeplinirea obiectivelor asumate cu organisme financiare internaționale,

având în vedere necesitatea creării condițiilor ca EximBank să poată obține venituri suplimentare pentru bugetul statului prin decuplarea remunerării sumelor puse la dispoziția sa de riscul și randamentul plasamentelor efective, precum și prin menținerea la dispoziția EximBank a unor sume determinate, pe perioade determinate de timp, ce permit aplicarea unei rate a rezervei minime obligatorii de 0%,

având în vedere necesitatea creării condițiilor ca EximBank să poată investi și acționa pentru susținerea operatorilor economici și prin alte produse existente pe piața bancară, în funcție de randamentul și riscurile așteptate, cu impact final pozitiv în susținerea economiei naționale și, totodată, în atragerea și utilizarea fondurilor europene aflate la dispoziția României,

având în vedere necesitatea corelării art. 12, art. 19 și art. 20 din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, în sensul evidențierii separate a activității bancare de cea de asigurare/reasigurare desfășurate de EximBank și realizarea contabilității distinct pe operațiuni desfășurate în numele și în contul statului și pe operațiuni desfășurate în nume și în cont propriu,

ținând cont de necesitatea operaționalizării Direcției de combatere a fraudelor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se impune adoptarea de urgență a unor măsuri în vederea creării cadrului legal necesar asigurării plății drepturilor de natură salarială aferente inspectorilor antifraudă detașați în cadrul parchetelor,

pentru respectarea angajamentelor cu organisme financiare internaționale în ce privește eliminarea reglementărilor care prevăd posibilitatea acordării de stimulente personalului din sectorul bugetar,

în vederea acordării burselor la care au dreptul medicii rezidenți care își desfășoară activitatea în unități sanitare din subordinea altor ministere și instituții publice decât Ministerul Sănătății, precum și a salariilor medicilor rezidenți din unitățile sanitare preluate de Ministerul Transporturilor în luna decembrie 2013,

luând în considerare dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect acordarea contravalorii taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, având în vedere influența negativă pe care o are executarea silită a titlurilor executorii, în condițiile dreptului comun, atât asupra bugetului Administrației Fondului pentru Mediu, cât și asupra bugetului general consolidat, având în atenție necesitatea

instituirii unor reglementări speciale, cu aplicabilitate limitată în timp, privind executarea silită a hotărârilor judecătorești prin care au fost acordate contravalorile taxei pe poluare pentru autovehicule și taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule. Întrucât lipsa acestor prevederi ar avea drept consecință imposibilitatea menținerii echilibrelor bugetare și, în mod implicit, atât nerespectarea angajamentelor interne asumate de Administrația Fondului pentru Mediu, cât și neîndeplinirea obligațiilor, în domeniul protecției mediului, pe care România le are în calitate de stat membru al Uniunii Europene,

având în vedere necesitatea utilizării sumelor provenite din veniturile obținute din vânzarea certificatelor de gaze cu efect de seră, rămase în conturile ministerelor beneficiare la finele anului 2013, și evitarea înregistrării de arierate,

având în vedere angajamentele asumate de România prin semnarea acordurilor de împrumut cu organisme financiare internaționale, în ce privește reducerea arieratelor din sectorul bugetar, acorduri absolut necesare pentru stabilitatea economică a României, luând în considerare faptul că unii ordonatori principali de credite ai bugetelor locale întâmpină greutăți în finanțarea unor cheltuieli urgente pentru derularea în bune condiții a activităților specifice administrației publice. Neadoptarea în cel mai scurt timp a acestor măsuri ar putea avea un impact social negativ și ar conduce la nerespectarea angajamentelor asumate prin acordurile cu organisme financiare internaționale în ce privește reducerea arieratelor,

ținând seama de necesitatea stabilirii unui registru complet al proprietății imobiliare și de schimbare a regimului de finanțare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, potrivit înțelegerilor cu organisme internaționale, astfel încât până la jumătatea anului 2015 să se asigure creșterea cu 25% a numărului imobilelor înregistrate în Sistemul informatic integrat de cadastru și carte funciară,

în vederea diminuării efortului bugetar se propune alocarea unei cantități de carburanți din stocul disponibil al rezervelor de stat pentru operatorii de transport feroviar în contul compensației pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social,

având în vedere angajamentele asumate de Guvernul României prin Scrisoarea de intenție transmisă Fondului Monetar Internațional, conform căroră vor fi luate măsuri pentru diminuarea arieratelor din economie, luând în considerare angajamentele asumate de Guvernul României față de Fondul Monetar Internațional — Comisia Europeană — Banca Mondială privind măsurile de reducere a arieratelor și a obligațiilor restante ale SNTFC „CFR Călători” — S.A. către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., țintelor anuale de profit operațional, ținând cont de faptul că penalitățile și majorările calculate pentru neplata datoriilor istorice influențează negativ rezultatul exercițiului financiar lunar și anual prin creștere zilnică. Având în vedere lipsa fondurilor necesare plății, există posibilitatea perturbării desfășurării activității companiei de transport public de călători,

luând în considerare faptul că aceste situații aduc atingere interesului public general și constituie un motiv de urgență deosebită și extraordinară, a cărui reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii, dacă la data vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de un an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii.”

2. La articolul 74, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Contribuabilii/Asocierile fără personalitate juridică care desfășoară activități agricole pentru care venitul se stabilește pe bază de norme de venit și dețin suprafețe destinate producției agricole vegetale/animale în localități diferite vor opta pentru stabilirea localității sau localităților unde vor beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 72 alin. (2). Opțiunea se exercită prin completarea corespunzătoare a «Declarației privind veniturile din activități agricole impuse pe norme de venit».”

3. La articolul 118, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impunerii, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra acelui venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impunerii, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impunerii. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se

aplică prevederile convenției de evitare a dublei impunerii sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impunerii, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impunerii, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus se restituie potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 125¹ alineatul (1), după punctul 26 se introduce un nou punct, punctul 26¹, cu următorul cuprins:

„26¹. serviciile de telecomunicații sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații.”

5. La articolul 125² alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;”.

6. La articolul 133 alineatul (5) litera e), punctele 9—11 se abrogă.

7. La articolul 133 alineatul (5), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) locul unde beneficiarul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicații;
2. serviciile de radiodifuziune și televiziune;
3. serviciile furnizate pe cale electronică.”

8. La articolul 147³, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4), diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau, după caz, a taxei de plată, cumulată.”

9. Articolul 152⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane neimpozabile nestabilite în Uniunea Europeană

Art. 152⁴. — (1) În înțelesul prezentului articol:

a) *persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană* înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene și care nu are obligația să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operațiuni decât cele supuse regimului special;

b) *stat membru de înregistrare* înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) *stat membru de consum* înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 133 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA și va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilă va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(8) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Declarația specială de TVA se întocmește în lei. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declarația specială de taxă, conform art. 147¹, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 147² alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce privește taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care își are sediul persoana impozabilă nestabilă.

(12) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilă va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile."

10. După articolul 152⁴ se introduce un nou articol, articolul 152⁵, cu următorul cuprins:

„Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum

Art. 152⁵. — (1) În sensul prezentului articol:

a) *persoană impozabilă nestabilă în statul membru de consum* înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activității economice și nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) *stat membru de înregistrare* înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activității economice sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix și în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii 2 ani calendaristici;

c) *stat membru de consum* înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 133 alin. (5) lit. h).

(2) Orice persoană impozabilă care are sediul activității economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat și de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România și alege România ca stat membru de înregistrare.

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 153.

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, și defalcată pe fiecare stat membru de consum.

(9) Declarația specială de TVA se întocmește în lei. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor convenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.

(11) În situația în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilă în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităților sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 147² alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilă în România și beneficiară a prezentului regim special desfășoară, de asemenea, în România activități care nu sunt supuse acestui regim și pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană își deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 156².

(12) Persoana impozabilă nestabilă în statul membru de consum trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de

consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilă va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.”

11. La articolul 153, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)—(6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

c) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform art. 141 alin. (3).”

12. La articolul 153, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Prin excepție de la prevederile alin. (4), pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 152⁴ și art. 152⁵.”

13. La articolul 206⁴ alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și 355 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;”

14. La articolul 206⁷, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În sensul prevederilor alin. (9), prin *produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum* se înțelege produse accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare.”

15. La articolul 206²⁸, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte conform alin. (7). Aceste prevederi se aplică și în situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare, la calculul termenului de 6 luni fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.”

16. La articolul 206⁶⁹, alineatul (13)² se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13)² Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcare prin timbre sau banderole prevăzute la art. 206⁶¹. Prin *consumator* se înțelege persoana definită la art. 4 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

17. După articolul 206⁷¹ se introduce un nou articol, articolul 206⁷², cu următorul cuprins:

„**Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului:**

Art. 206⁷². — (1) Circulația produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare pot fi valorificate către antrepozitarii autorizați și numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art. 155 și sub supraveghere fiscală.”

18. La articolul 207, literele i) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„i) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziționate intracomunitar, noi sau rulate, cu codurile NC: 8703 23, 8703 24 și 8703 33, a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3.000 cm³, cu excepția celor încadrate în categoria vehiculelor istorice definite conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare;

.....
(l) motoare cu puterea de peste 100 CP, destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, cu codurile NC: 8407 21, 8407 29 00 și 8408 10.”

19. La articolul 208, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a)—c) și f)—l), accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților produse, importate sau achiziționate intracomunitar, după caz. Pentru amestecurile cu cafea solubilă importate sau achiziționate intracomunitar, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.”

20. La articolul 209, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În sensul alin. (1) lit. a), plătitorii de accize care produc bunurile prevăzute la art. 207 lit. a)—c) și f)—l) sunt operatorii economici care au în proprietate materia primă și care produc aceste bunuri cu mijloace proprii sau le transmit spre prelucrare la terți, indiferent dacă prelucrarea are loc în România sau în afara României.”

21. La titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, în anexa nr. 2, nr. crt. 6 și nr. crt. 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„6. Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor:
6.1. bijuterii din aur de până la 14 K inclusiv — 1 euro/gram;
6.2. bijuterii din aur de peste 14 K — 2 euro/gram;
6.3. bijuterii din platină sau combinate cu aur de 14 K sau aur de peste 14 K — 2 euro/gram;

.....
13. Motoare cu puterea de peste 100 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement — 10 euro/CP.”

Art. II. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență,

se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise:

a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;

b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate în baza unor convenții;

c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;

d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului în cauză;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.”

2. La articolul 37, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin *conflict de competență* în sensul prezentului articol se înțelege conflictul apărut în legătură cu modul de aplicare a regulilor de competență privind administrarea creanțelor fiscale prevăzute de prezentul cod și/sau, după caz, de Codul fiscal sau alte legi care reglementează creanțele fiscale în legătură cu care a apărut conflictul. În cazul compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conflictul de competență în sensul prezentului articol nu vizează conflictul apărut în legătură cu modul de delimitare a teritoriului între unitățile administrativ-teritoriale.”

3. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 49

Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetări la fața locului;

e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.”

4. După articolul 53 se introduce un nou articol, articolul 53¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 53¹

Obligații declarative cu privire la rezidenții altor state membre UE

(1) Plătitorii de venituri de natura celor prevăzute la art. 109¹² alin. (1) lit. a), b), c) și d) au obligația să depună o declarație privind veniturile plătite fiecărui beneficiar care este rezident al altor state membre ale Uniunii Europene, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

(2) Contribuabilii rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația să depună o declarație privind veniturile realizate până în data de 25 mai a anului curent, pentru anul expirat.

(3) Modelul și conținutul declarațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) În scopul realizării schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 109¹², compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor au obligația de a transmite organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală informații cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale. Transmiterea și conținutul informațiilor, precum și termenele și procedura de realizare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice. Compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor transmit organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la cererea acestora, și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.

(5) În scopul transmiterii de către compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale a informațiilor prevăzute la alin. (4), rezidenții din alte state membre ale Uniunii Europene care dobândesc proprietatea unui bun imobil în România au obligația depunerii declarației fiscale în condițiile și la termenele prevăzute de Codul fiscal. Modelul și conținutul declarației se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(6) Organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală au obligația de a comunica organelor fiscale din cadrul unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, prin schimb automat, informații cu relevanță fiscală disponibile, stabilite pe bază de protocol.

(7) Organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală au obligația de a comunica organelor fiscale din cadrul unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, la cererea acestora, și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic."

5. La articolul 56, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Ori de câte ori contribuabilul depune la organul fiscal un document semnat de către o persoană fizică sau juridică care exercită activități specifice unor profesii reglementate cum ar fi consultantă fiscală, audit financiar, expertiză contabilă, evaluare, documentul trebuie să conțină în mod obligatoriu și datele de identificare ale persoanei în cauză.”

6. La articolul 78¹, litera b) a alineatului (3) și alineatul (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) nu înregistrează obligații fiscale restante;

.....
(10) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (8).”

7. La articolul 83, alineatul (5) se abrogă.

8. După articolul 83 se introduce un nou articol, articolul 83¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 83¹

Certificarea declarațiilor fiscale depuse la organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală

(1) Contribuabilii pot opta pentru certificarea declarațiilor fiscale, inclusiv a declarațiilor fiscale rectificative, anterior depunerii acestora la organul fiscal de către un consultant fiscal care a dobândit această calitate potrivit reglementărilor legale cu privire la organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și care este înscris ca membru activ în Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală.

(2) Certificarea declarațiilor fiscale se realizează cu/fără rezerve, potrivit normelor de certificare aprobate, în condițiile legii, de Camera Consultantților Fiscali, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice. Documentele care se încheie ca urmare a certificării trebuie să cuprindă obligatoriu explicații cu privire la cuantumul și natura creanței fiscale declarate, precum și, după caz, cauzele care au generat rectificarea, iar în cazul unei certificări cu rezerve, motivația acesteia.

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se aprobă procedura de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal potrivit normelor prevăzute la alin. (2), precum și procedura privind schimbul de informații între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Camera Consultantților Fiscali.

(4) Certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal are ca efect lipsa certificării.

(5) Organul fiscal va notifica contribuabilul în cazul în care constată că a fost depusă o declarație fiscală certificată de un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal, potrivit legii. În cazul în care certificarea nu se depune în termen de 30 de zile de la notificare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

(6) Certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal reprezintă un criteriu de evaluare în analiza de risc efectuată de organul fiscal în scopul selectării contribuabililor pentru inspecția fiscală.”

9. După titlul VI¹ se introduce un nou titlu, titlul VI², cuprinzând articolul 93³, cu următorul cuprins:

„TITLUL VI²

Controlul antifraudă

ARTICOLUL 93³

Reguli privind controlul operativ și inopinat

(1) Controlul operativ și inopinat se efectuează de către inspectorii antifraudă, cu excepția celor din cadrul Direcției de combatere a fraudelor, în condițiile legii.

(2) Controlul operativ și inopinat se poate efectua și în scopul realizării de operațiuni de control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmărește constatarea, analizarea și evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate.

(3) La începerea controlului operativ și inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de control și ordinul de serviciu.

(4) Ori de câte ori controlul operativ și inopinat se efectuează la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului, acesta se consemnează în registrul unic de control.

(5) La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.”

10. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 100

Selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală

(1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului stabilit ca urmare a analizei de risc.

(2) Analiza de risc reprezintă activitatea efectuată în scopul de a identifica riscurile de nedeclarare a creanțelor fiscale, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în vederea selectării contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale.

(3) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.”

11. După articolul 115 se introduce un nou articol, articolul 115¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 115¹

Reguli speciale privind stingerea creanțelor fiscale prin plată sau compensare

(1) Plățile efectuate de către debitori nu se distribuie și nu sting obligațiile fiscale înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile art. 148 alin. (2) lit. a) și d), cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3²).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul stingerii obligațiilor fiscale prin compensare.”

12. La articolul 116, alineatul (1) și litera h) a alineatului (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia.

.....
h) la data nașterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 117, astfel:

1. la data plății pentru sumele achitate în plus față de obligațiile fiscale datorate;

2. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației anuale de impozit pe profit, în cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;

3. la data emiterii deciziei de impunere anuală, în cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;

4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170;

5. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației fiscale, în cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prevăzută la art. 117²;

6. la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit.”

13. După articolul 117 se introduc două noi articole, articolele 117¹ și 117², cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 117¹

Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată

(1) Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare se rambursează de organul fiscal potrivit procedurii și condițiilor aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Organul fiscal decide în condițiile prevăzute în ordin dacă efectuează inspecția fiscală anterior sau ulterior aprobării rambursării, în baza unei analize de risc.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, organul fiscal rambursează taxa cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu se aplică:

a) în cazul în care contribuabilul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) în cazul în care organul fiscal, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite.

(5) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc potrivit art. 100.

ARTICOLUL 117²

Prevederi speciale privind restituirea creanțelor fiscale colectate prin reținere la sursă

(1) În situația în care plătitorul a reținut la sursă un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat, restituirea acestuia se efectuează de către plătitor, la cererea contribuabilului depusă în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea prevăzut la art. 135.

(2) Sumele restituite de către plătitor se regularizează de către acesta cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 116 sau 117, după caz.

(3) În cazul contribuabililor nerezidenți care depun certificatul de rezidență fiscală ulterior reținerii la sursă a impozitului de către plătitorul de venit, restituirea și regularizarea potrivit prezentului articol se efectuează chiar dacă pentru perioada fiscală în care creanța fiscală restituită a fost datorată s-a ridicat rezerva verificării ulterioare ca urmare a efectuării inspecției fiscale.

(4) Pentru impozitul pe venit care se regularizează potrivit prezentului articol, plătitorul nu depune declarație rectificativă.

(5) În situația în care plătitorul nu mai există, restituirea impozitului pe venit reținut la sursă în cuantum mai mare decât cel legal datorat se efectuează de către organul fiscal competent, în baza cererii de restituire depuse de contribuabil. Prin *organ fiscal competent* se înțelege organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale ale contribuabilului solicitant.

(6) Plătitorul are obligația de a corecta, dacă este cazul, declarațiile informative corespunzătoare regularizării efectuate.”

14. La articolul 120, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

15. La articolul 124, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul creanțelor contribuabilului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată și care au fost stinse anterior anulării, contribuabilul este îndreptățit la dobândă începând cu ziua în care a operat stingerea creanței fiscale individualizate în actul administrativ anulat și până în ziua restituirii sau compensării creanței contribuabilului rezultate în urma anulării actului administrativ fiscal. Această prevedere nu se aplică în situația în care contribuabilul a solicitat acordarea de despăgubiri, în condițiile art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și în situația prevăzută la art. 83 alin. (41).”

16. La articolul 149, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, prin excepție de la art. 145 alin. (1), poprirea nu poate fi înființată înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile de la data comunicării somației.”

17. La articolul 209, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.”

Art. IV. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin potrivit legii, inspectorii antifraudă pot constata contravenții și aplica sancțiuni contravenționale în toate domeniile de competență ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate stabili competența de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor și pentru alte structuri din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală. Prin excepție de la prevederile art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care contribuabilul constituie întreaga garanție sub forma scrisorii de garanție bancară și/sau consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului.”

2. La articolul 16¹ alineatul (2), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) nu a înregistrat pierderi contabile în fiecare an din ultimii 3 ani consecutivi. Pierdere contabilă prevăzută de prezenta literă nu cuprinde pierdere contabilă reportată provenită din ajustările cerute de aplicarea IAS 29 «Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste» de către contribuabilii care aplică reglementări contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;”

Art. VI. — (1) Prevederile art. V pct. 1 se aplică începând cu data de 1 martie 2014.

(2) Prevederile art. V pct. 2 se aplică cererilor de eșalonare depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. VII. — Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Exerțarea independentă a calității de consultant fiscal se realizează numai pe baza raporturilor juridice dintre consultantul fiscal și persoanele fizice sau juridice cărora le acordă consultanță și față de care acesta nu are niciun fel de interese materiale directe sau indirecte, cu excepția onorariilor convenite pentru munca prestată în această calitate.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Activitatea de consultanță fiscală constă în:

a) acordarea de asistență și servicii profesionale în domeniul fiscal;

b) acordarea de servicii și asistență de specialitate pentru întocmirea declarațiilor fiscale;

c) certificarea declarațiilor fiscale, în condițiile legii;

d) asistență și servicii pe probleme de procedură fiscală;

e) asistență privind întocmirea documentației pentru exercitarea căilor de atac împotriva titlurilor de creanță și a altor acte administrative fiscale;

f) asistență și reprezentare în fața organelor fiscale, inclusiv acordarea de asistență de specialitate pe parcursul derulării inspecției fiscale;

g) realizarea de expertize fiscale judiciare la solicitarea organelor judecătorești, organelor de cercetare penală sau părților interesate. Expertizele fiscale judiciare se realizează numai de consultanții fiscali activi înscriși în evidențele Ministerului Justiției — Serviciul profesiei juridice conexe;

h) realizarea de expertize fiscale la solicitarea organelor fiscale sau a oricăror altor persoane sau entități interesate;

i) asistență privind creanțele bugetului general consolidat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

j) asistență fiscală în cauzele aflate pe rolul unei autorități jurisdicționale.

(2) Exerțarea activităților prevăzute la alin. (1) lit. c) se face potrivit normelor aprobate de Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Pentru exercitarea activității de consultant fiscală este obligatorie asigurarea pentru răspunderea profesională.”

3. Titlul capitolului II va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Reguli de atribuire a calității de consultant fiscal și consultant fiscal asistent”

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Pentru atribuirea calității de consultant fiscal, candidații, persoane fizice, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie licențiați ai unei facultăți cu profil economic;

b) să aibă o experiență profesională de minimum 5 ani, dintre care minimum 3 ani în una sau mai multe dintre următoarele activități:

b1) elaborarea, avizarea, aprobarea sau aplicarea legislației fiscale;

b2) administrare fiscală;

b3) elaborarea sau aplicarea reglementărilor contabile;

b4) activitate financiar-contabilă;

b5) activitate didactică universitară în domeniul finanțelor publice, fiscalitate, politici fiscale și bugetare, contabilitate financiară, finanțele instituțiilor publice;

b6) activitate de consultant fiscal asistent;

c) să nu aibă antecedente penale pentru săvârșirea unor infracțiuni sancționate de legile fiscale, financiar-contabile, vamale, cele care privesc disciplina financiară, precum și alte infracțiuni în legătură cu exercitarea activităților prevăzute la lit. b);

d) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

e) să fie apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei;

f) să promoveze examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal.

(2) Pentru atribuirea calității de consultant fiscal asistent, candidații, persoane fizice, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă calitatea de licențiat al unei instituții acreditate de învățământ superior cu durată stabilită de lege;

b) să aibă o experiență profesională de minimum 2 ani;

c) să nu aibă antecedente penale pentru săvârșirea unor infracțiuni sancționate de legile fiscale, financiar-contabile, vamale, cele care privesc disciplina financiară, precum și alte infracțiuni în legătură cu exercitarea activităților prevăzute la alin. (1) lit. b);

d) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

e) să fie apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei;

f) să promoveze examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal asistent.

(3) După promovarea examenului pentru atribuirea calității de consultant fiscal asistent și înscrierea în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală, la secțiunea «Consultanți fiscali asistenți», persoanele care au dobândit această calitate pot să își desfășoare activitatea numai sub îndrumarea unui consultant fiscal activ.

(4) Atribuțiile pe care le poate executa consultantul fiscal asistent în legătură cu activitățile prevăzute la art. 3 se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali.

(5) După efectuarea unui stagiu de 3 ani, consultantul fiscal asistent se poate înscrie la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal, în termen de 2 ani de la finalizarea stagiului, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) lit. c)—e).

(6) Pe perioada stagiului prevăzut la alin. (5), consultanții fiscali asistenți trebuie să urmeze, anual, un curs de formare profesională organizat de Camera Consultanților Fiscali. Îndeplinirea acestei obligații constituie condiție pentru înscrierea la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal.”

5. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Persoana care a promovat examenul de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent este obligată să se înregistreze în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală, la secțiunea corespunzătoare, în termen de cel mult 12 luni de la data comunicării rezultatului examenului.

(2) Condițiile privind înscrierea în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali.

(3) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 24 de luni de la data comunicării rezultatului examenului, persoana care nu s-a înregistrat în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală poate fi înscrisă în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală atât la secțiunea «persoane active», cât și la secțiunea «persoane inactive», numai după urmarea unui stagiu de pregătire în domeniul legislației fiscale organizat de Camera Consultanților Fiscali.

(4) Persoana care nu s-a înregistrat în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală în termen de 24 de luni de la data comunicării rezultatului examenului pierde dreptul de a se mai înscrie în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală la secțiunea corespunzătoare.

(5) Prevederile alin. (2)—(4) sunt aplicabile în mod corespunzător și consultanților fiscali asistenți.

(6) Activitatea de consultantă fiscală poate fi desfășurată numai de persoanele înscrise în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultantă fiscală la secțiunile «persoane active».

(7) Carnetul profesional va fi emis și vizat în condițiile prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, atât pentru consultanții fiscali, cât și pentru consultanții fiscali asistenți.”

6. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Camera își acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din:

a) taxa de înscriere la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal și de consultant fiscal asistent;

b) cotizațiile membrilor Camerei;

c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;

d) donații și sponsorizări;

e) prestări de servicii diverse, inclusiv cursuri de formare profesională;

f) penalități aplicate în condițiile prezentei ordonanțe.”

7. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Sunt interzise practicarea profesiei și utilizarea titlului de consultant fiscal sau a denumirii de societate de consultantă fiscală în oricare dintre următoarele situații:

a) a fost retras carnetul profesional de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent;

b) a fost retrasă autorizația societăților de consultanță fiscală;
c) a fost aplicată sancțiunea disciplinară constând în suspendarea dreptului de exercitare a calității de membru;

d) a fost retrasă calitatea de membru al Camerei fără îndeplinirea procedurii disciplinare;

e) în alte situații prevăzute de lege.

(2) În cazul retragerii carnetului profesional de consultant fiscal sau consultant fiscal asistent ori a fost retrasă calitatea de membru al Camerei, carnetul și parafa sunt nule de drept.

(3) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin. (2) sunt obligate să predea carnetul și parafa.

(4) Aplicarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la alin. (1) sau la art. 25 alin. (1) atrage modificarea de îndată a secțiunii corespunzătoare din Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală.

(5) Împotriva măsurilor luate potrivit alin. (1) se poate formula plângere în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Toate actele întocmite după retragerea carnetului profesional de consultant fiscal sau consultant fiscal asistent ori a autorizației societăților de consultanță fiscală sunt nule de drept. Nulitatea poate fi constatată și din oficiu.”

8. La articolul 21, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Membrii Camerei vor fi înscrși în Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală ca membri activi sau inactivi. Prin grija Biroului permanent al Consiliului superior al Camerei, secțiunile corespunzătoare din Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală sunt aduse la cunoștința publicului prin publicarea pe site-ul web al Camerei și vor fi actualizate permanent cu modificările intervenite. Prin grija Biroului permanent al Consiliului superior al Camerei, Registrul consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală și modificările intervenite sunt comunicate din oficiu Ministerului Justiției, Biroului central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și, la cerere, oricăror altor instituții îndreptățite. Condițiile de comunicare se stabilesc pe bază de protocol.”

9. Titlul capitolului V¹ va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL V¹

Exercitarea în România a profesiei de către consultantii fiscali care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederației Elveției”

10. Articolul 21¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 21¹. — (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică consultantților fiscali care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care își exercită profesia pe teritoriul României în una dintre următoarele forme:

a) în mod independent sau în asocieră;

b) consultantți fiscali salariați în România;

c) prin prestarea de servicii, în condițiile art. 21⁹.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției, în situația în care aceștia sunt titulari ai unui titlu de calificare obținut pe teritoriul unui stat terț, dacă au o experiență profesională în domeniul consultanței fiscale de 3 ani pe teritoriul statului membru unde au obținut recunoașterea calificărilor profesionale și doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România în forma prevăzută la alin. (1) lit. a).

(3) Solicitanții informează Camera cu privire la forma juridică de exercitare a profesiei. Odată cu recunoașterea titlurilor de calificare, aceștia se înscriu în Registrul consultantților fiscali și

al societăților de consultanță fiscală la secțiunea corespunzătoare.”

11. Articolul 21³ va avea următorul cuprins:

„Art. 21³. — Pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România în forma prevăzută la art. 21¹ alin. (1) lit. a), Camera recunoaște titlurile de calificare prezentate de cetățenii în cauză, în baza cererii și a documentelor doveditoare.”

12. Articolul 21⁴ va avea următorul cuprins:

„Art. 21⁴. — În cazul în care cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România nu prezintă documentele prevăzute la art. 21³ ori documentele prezentate nu sunt concludente, Camera poate solicita autorităților competente ale statului membru de origine ori de proveniență al persoanei în cauză o confirmare a faptului că persoana respectivă este autorizată să își desfășoare activitatea profesională de consultant fiscal în acel stat membru.”

13. Articolul 21⁵ va avea următorul cuprins:

„Art. 21⁵. — Camera poate cere solicitantului să opteze pentru a urma un stagiul de adaptare care să nu depășească 3 ani sau pentru a da o probă de aptitudine, în următoarele cazuri:

a) dacă formarea solicitantului privește domenii teoretice sau practice substanțial diferite față de cele cerute în România pentru obținerea calității de consultant fiscal;

b) dacă activitățile prevăzute la art. 3 alin. (1) nu se regăsesc în cadrul aceleiași profesii în statul membru de origine sau de proveniență al solicitantului și dacă diferența corespunde unei formări specifice cerute în România și acoperă domenii care diferă substanțial de cele acoperite de titlul de calificare deținut de solicitant.”

14. Articolul 24¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 24¹. — (1) La solicitarea Camerei, Ministerul Finanțelor Publice va promova spre adoptare proiectele de acte normative pentru completarea și/sau modificarea prezentei ordonanțe.

(2) La solicitarea Camerei, ministrul finanțelor publice poate desemna prin ordin specialiști din cadrul Ministerului Finanțelor Publice care să facă parte din comisiile sau comitetele înființate în cadrul Camerei.

(3) Specialiștii prevăzuți la alin. (2) pot fi remunerați potrivit hotărârii Consiliului superior al Camerei.”

15. La articolul 25, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul aplicării sancțiunilor disciplinare prevăzute de actele normative emise de Consiliul superior al Camerei Consultantților Fiscali, în condițiile legii, se pot aplica și penalități cuprinse între 25% și 100% din cotizația fixă anuală. În aplicarea nivelului penalității se va ține seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, de circumstanțele personale ale persoanei sancționate, precum și de gradul de pericol social al faptei săvârșite.”

16. La articolul 25, alineatele (3)—(6) se abrogă.

17. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „societate/ societăți comerciale” se înlocuiește cu sintagma „societate/societăți”.

Art. VIII. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Camera Consultantților Fiscali va încheia protocolul de comunicare a Registrului consultantților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, precum și modificările ulterioare ale acestuia cu Ministerul Justiției, Biroul central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției și Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Art. IX. — Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. X. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 29 august 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Operatorii economici care în termen de 45 de zile de la împlinirea termenului stabilit la art. 6. alin. (1) și (2), după caz, nu au aprobat bugetul de venituri și cheltuieli în conformitate cu art. 4 pot angaja și efectua cheltuieli lunar în cuantum de 90% din limita prevăzută la alin. (1) și (2), după caz, începând cu luna următoare împlinirii acestui termen și până la data aprobării.”

2. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care gradul de realizare a veniturilor totale aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli, în fiecare dintre ultimii 2 ani, a fost mai mic de 90%, fundamentarea veniturilor totale pentru anul curent este cel mult la nivelul realizărilor din anul precedent. Veniturile rezultate ca urmare a sumelor primite de la bugetul de stat nu se iau în calcul la determinarea gradului de realizare a veniturilor totale.”

Art. XI. — Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, aprobată prin Legea nr. 186/2008, în situația în care în anul 2014 și anul 2015 Ministerul Transporturilor nu încasează venituri din vânzarea acțiunilor societăților comerciale, societăților naționale și companiilor naționale aflate sub autoritatea sa sau sumele încasate din vânzarea acțiunilor sunt insuficiente, poate reține suma prevăzută la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2002 pentru asigurarea condițiilor de finanțare a organizării și desfășurării activităților legate de procesul de privatizare derulate prin Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2003, cu modificările ulterioare, din dividendele încasate de la societățile comerciale, societățile naționale și companiile naționale la care exercită calitatea de acționar în numele statului.

Art. XII. — Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EximBank — S.A., republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Administrarea fondurilor prevăzute la art. 10 se face de EXIMBANK — S.A. Sumele disponibile din fondurile prevăzute la art. 10 sunt puse la dispoziția EXIMBANK — S.A. ca surse atrase, necesare pentru susținerea activității bancare. Drepturile și obligațiile EXIMBANK — S.A. pentru utilizarea acestor sume se vor stabili prin convenție încheiată cu Ministerul Finanțelor Publice. Dobânda pentru utilizarea sumelor disponibile se va plăti de către EXIMBANK — S.A. lunar, în prima zi lucrătoare a lunii curente pentru luna anterioară, în contul fiecărui fond utilizat. Nivelul dobânzii se determină ca medie între ratele de

referință BID și ASK (fixing) ale titlurilor de stat la 1 an, publicate de Banca Națională a României în ultima zi lucrătoare a anului precedent celui de aplicare, iar sumele aferente vor constitui resurse din fructificare pentru alimentarea fiecărui fond. Sumele disponibile la sfârșitul anului la aceste fonduri se raportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație.”

2. La articolul 12, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Sumele disponibile din fondurile prevăzute la art. 10 rămân la dispoziția EXIMBANK — S.A. pe perioadă nedeterminată, cu excepția acelor sume la care se stabilește prin convenție menținerea pe perioade de cel puțin 5 ani. Ministerul Finanțelor Publice și EXIMBANK — S.A. vor conveni de comun acord, cu cel puțin 2 ani înainte de expirare, termenii și condițiile privind extinderea acestei perioade.”

3. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Contabilitatea EXIMBANK — S.A. se realizează distinct pe operațiuni desfășurate în numele și în contul statului și pe operațiuni desfășurate în nume și în cont propriu, potrivit legii.”

4. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — EXIMBANK — S.A. întocmește situații financiare anuale (individuale) și consolidate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile.”

Art. XIII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Personalul care ocupă funcții publice de inspector antifraudă beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcționarii publici.”

2. La articolul 4, după alineatul (15) se introduc două noi alineate, alineatele (16) și (17), cu următorul cuprins:

„(16) Cheltuielile de personal, precum și cheltuielile de cazare și transport aferente deplasărilor efectuate în condițiile legii, pentru inspectorii antifraudă detașați potrivit prezentului articol, se suportă de către Ministerul Finanțelor Publice, din bugetul anual aprobat.

(17) Modalitatea de acordare a drepturilor personalului detașat, prevăzute la alin. (16), se stabilește prin norme metodologice care se aprobă prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Art. XIV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Plata lunară a burselor de rezidențiat se realizează din bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății pentru unitățile sanitare de stat din subordinea sa și pentru unitățile sanitare de stat din subordinea autorităților administrației publice locale, în baza normelor metodologice de aplicare aprobate prin ordin al ministrului sănătății, respectiv prin bugetele aprobate ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în baza normelor metodologice de aplicare aprobate de ordonatorii principali de credite ai acestora.”

2. La articolul 18, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările ce decurg din aplicarea prevederilor alin. (3) în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății și ale bugetelor ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie pe anul 2014.”

3. La articolul 26, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările corespunzătoare în structura cheltuielilor bugetului de stat, precum și în bugetele Ministerului Transporturilor și Ministerului Sănătății pe anul 2014.”

Art. XV. — (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.

(2) Cererile de restituire ale contribuabililor prevăzuți la alin. (1) se soluționează, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data împlinirii termenului prevăzut la alin. (2).

(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(5) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(6) Procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).

(7) Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)—(6).”

Art. XVI. — Pentru sumele virate la sfârșitul anului 2013 de ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat în conturile deschise pe numele acestora la Trezoreria Statului și neutilizate, provenite din veniturile obținute din vânzarea certificatelor de gaze cu efect de seră, se aplică procedura prevăzută la art. 15 alin. (3)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XVII. — (1) În anul 2014, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin derogare de la prevederile art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin hotărâre a Guvernului, pot fi alocate sume ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale, prin majorarea

transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale, prevăzute în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice la o poziție distinctă.

(2) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin ordin al ministrului, repartizează sumele aprobate potrivit alin. (1) pe ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale, la solicitarea fundamentată a acestora, pentru plata arieratelor, precum și pentru finanțarea unor cheltuieli urgente în vederea derulării în bune condiții a activităților specifice administrației publice.

Art. XVIII. — Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 7 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, denumită în continuare *Agenția Națională*, se organizează ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului.”

2. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În aplicarea prevederilor alin. (4), Agenția Națională stabilește întâlniri periodice de lucru cu colaboratorii, în vederea identificării modalității de îmbunătățire a serviciilor prestate de instituție.”

3. La articolul 3, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alineatele (13) și (14), cu următorul cuprins:

„(13) Agenția Națională elaborează anual un raport de activitate detaliat și un raport financiar privind veniturile și cheltuielile din anul bugetar precedent, identificând modul în care activitățile și rezultatele financiare ale Agenției Naționale au respectat bugetul anual de venituri și cheltuieli aprobat, precum și prevederile Programului național de cadastru și carte funciară.

(14) Raportul de activitate și raportul financiar realizate potrivit alin. (13) sunt prezentate consiliului de administrație și aprobate de către Secretariatul General al Guvernului. Aceste documente vor fi publicate anual pe pagina de internet a Agenției Naționale.”

4. La articolul 9, alineatele (1)—(3), (6) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Agenția Națională este finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Veniturile proprii ale Agenției Naționale și ale unităților subordonate se constituie din:

- a) tarife aferente serviciilor și produselor furnizate;
- b) închirieri de spații și aparatură;
- c) donații și sponsorizări primite potrivit legii;
- d) alte sume încasate în condițiile legii

și se utilizează pentru finanțarea activităților cuprinse în Programul național de cadastru și carte funciară, prevăzut la alin. (11), program ce se poate finanța și din fonduri externe nerambursabile, precum și din alte surse financiare alocate din bugetul unităților administrativ-teritoriale.

(3) Tarifele și încasările prevăzute la alin. (2) nu sunt purtătoare de TVA, în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (4)—(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Aceste prevederi se aplică și tuturor tarifelor, taxelor, precum și onorariilor notariale percepute exclusiv în cadrul lucrărilor sistematice de cadastru efectuate în vederea înscrierii în cartea funciară.

(6) Tarifele se stabilesc, se modifică și se actualizează de consiliul de administrație și se aprobă prin ordin cu caracter normativ al directorului general, cu avizul prealabil al Secretariatului General al Guvernului.

(12) Programul național de cadastru și carte funciară prevăzut la alin. (11) se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

5. La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Subvenția de la bugetul de stat se acordă pentru finanțarea cheltuielilor de personal, altele decât cele aferente Programului național de cadastru și carte funciară, pentru cheltuielile curente și de capital ale Agenției Naționale și ale unităților subordonate, precum și pentru cheltuielile aferente proiectelor finanțate din fonduri externe rambursabile și nerambursabile în condițiile legii.”

6. La articolul 9, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Veniturile prevăzute la alin. (2) sunt venituri proprii ale Agenției Naționale și pot fi încasate și prin intermediul unităților subordonate. Agenția Națională repartizează unităților subordonate subvenții și sume aferente veniturilor proprii.

(2²) Bugetul Agenției Naționale se aprobă distinct prin legea anuală a bugetului de stat, ca anexă la bugetul Secretariatului General al Guvernului.”

7. La articolul 9, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Plata onorariilor și tarifelor în vederea eliberării certificatului pentru înscrierea în cartea funciară a posesorului ca proprietar și în vederea dezbaterei procedurilor succesoriale necesare finalizării înregistrărilor sistematice se face de către Agenția Națională, din veniturile proprii, în aplicarea Programului național de cadastru și carte funciară.

(3²) Cuantumul onorariilor și tarifelor ce se percep pentru fiecare procedură în parte, prevăzută la alin. (3¹), se stabilesc prin protocol încheiat între Agenția Națională și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România. Protocolul se aprobă prin ordin cu caracter normativ al directorului general al Agenției Naționale și hotărâre a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

8. La articolul 9, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului din subvenția acordată de la bugetul de stat se restituie la acest buget. Subvenția nu se regularizează cu veniturile proprii, iar veniturile proprii rămase neutilizate la sfârșitul anului se raportează în anul următor.”

9. La articolul 9, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alineatele (12¹) și (12²) cu următorul cuprins:

„(12¹) Programul național de cadastru și carte funciară include acțiunile necesare derulării, precum și sumele aferente acestora și constă în activități precum:

- a) măsurători cadastrale;
- b) activități de geodezie, cartografie, topografie și fotogrammetrie;
- c) activități de informare și conștientizare a publicului;
- d) dezvoltare și mentenanță a sistemelor informatice;
- e) conversia cărților funciare și a documentațiilor cadastrale din format analogic în format digital;
- f) tehnică de calcul și de stocare;
- g) alte activități ce decurg din derularea Programului național de cadastru și carte funciară.

(12²) În vederea realizării Programului național de cadastru și carte funciară menționat la alin. (11):

a) se organizează în cadrul Agenției Naționale și al structurilor subordonate compartimente funcționale de înregistrare sistematică a proprietăților imobiliare, structuri fără personalitate juridică, ale căror atribuții se stabilesc prin ordin al directorului general și care urmăresc, în principal, coordonarea la nivel național a serviciilor de înregistrare sistematică;

b) Agenția Națională poate angaja personal cu contract de muncă pe perioadă determinată, cu finanțare din venituri proprii. Salarizarea personalului angajat cu contract de muncă pe perioadă determinată se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din Agenția Națională sau unitățile subordonate, după caz.”

Art. XIX. — (1) Pentru sprijinirea unităților administrativ-teritoriale, cu excepția orașelor și a municipiilor, în cazuri justificate de insuficiența resurselor financiare ale acestora, o parte din veniturile proprii ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară poate fi utilizată pentru cofinanțarea activității de inventariere a terenurilor, prevăzută de Legea nr. 165/2013.

(2) Suma destinată cofinanțării prevăzute la alin. (1) se calculează în quantum fix de 6 lei per hectar pentru toată suprafața unității administrativ-teritoriale și este virată de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, în limita fondurilor disponibile, în contul unității administrativ-teritoriale. Virarea sumei se face la data încheierii acțiunii de inventariere a terenurilor care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate de pe întreaga unitate administrativ-teritorială, cu condiția ca documentația să fie avizată de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară și în ordinea priorităților stabilite de către prefect.

(3) Lista unităților administrativ-teritoriale pentru care se asigură cofinanțarea este comunicată de către prefecți Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea virării în contul acestora a sumelor calculate conform alin. (2). La întocmirea listei prefectul are obligația de a verifica îndeplinirea condiției privind insuficiența resurselor financiare proprii ale unității administrativ-teritoriale beneficiare, justificată de motive obiective, precum și prioritizarea acestora.

(4) Până la data de 1 septembrie 2014, în situația în care se alocă Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pentru urgentarea activității de inventariere a terenurilor, prevăzută de Legea nr. 165/2013, calculul sumelor ce urmează a fi virate în conturile unităților administrativ-teritoriale se face în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3), iar repartizarea pe unități administrativ-teritoriale se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. XX. — (1) Operatorii de transport feroviar public de călători pot beneficia, la solicitarea acestora, de carburanți din rezervele de stat, în contul compensației serviciilor publice sociale pentru transportul feroviar public de călători prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată și acciza aferentă cantităților de carburanți livrate se achită de către operatorii de transport feroviar public de călători Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale pe baza facturilor emise de aceasta.

(3) Operatorii de transport feroviar public de călători sunt obligați să comunice Ministerului Transporturilor, lunar, cantitatea și contravaloarea carburanților primiți conform alin. (1).

(4) Acordarea sumelor de la bugetul de stat, reprezentând compensație pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social se face lunar, pentru activitatea aferentă lunii anterioare, din care se deduce suma aferentă contravalorii carburanților primiți conform alin. (1) exclusiv taxa pe valoarea adăugată și acciza aferente.

(5) Contravaloarea carburanților dedusă potrivit alin. (4) se determină la valoarea specificațiilor tehnice ale produsului aflat pe stocul disponibil al rezervelor de stat.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 134² alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data încasării de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale a sumelor prevăzute la alin. (2).

(7) Prin derogare de la prevederile art. 206⁵¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru cantitățile de carburanți prevăzute de prezentul articol, termenul de plată a accizelor este de până la data de 30 noiembrie 2014 inclusiv.

(8) Pentru livrările de carburanți prevăzute de prezentul articol nu se aplică prevederile art. 206⁵¹ alin. (4) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXI. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 5 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă scoaterea, cu titlu gratuit, a unei cantități de carburanți de până la 32.487 tone carburanți, în structura sortimentală prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, din stocul disponibil al rezervelor de stat, la valorile specificațiilor tehnice ale produsului aflat pe stoc, pentru operatorii de transport feroviar public de călători.

(2) Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale scade din gestiune cantitățile de carburanți, aprobate a fi scoase din rezervele de stat potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin contul „Cheltuieli privind rezerva de stat și mobilizare”, pe baza avizelor de însoțire a mărfii, a proceselor-verbale de predare-primire, semnate de reprezentanții desemnați de părți, și a facturilor.

(3) Pe facturi se menționează că nu se achită contravaloarea bunurilor, ci numai contravaloarea taxei pe valoare adăugată și accizelor datorate și suportate de operatorii de transport feroviar public de călători.

(4) Cheltuielile de transport a cantității de carburanți, aprobată a fi scoasă de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, se suportă de operatorii de transport feroviar public de călători.

(5) Transportul cantității de carburanți se poate realiza de către operatorii de transport feroviar de marfă prin compensare cu datoriile pe care aceștia le înregistrează la operatorii de transport feroviar public de călători la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Graficul de predare-preluare a produselor și detaliile tehnice se stabilesc prin protocoale încheiate între părți.

Art. XXII. — (1) Ministerul Finanțelor Publice poate acorda, la solicitarea S.N.T.F.C. CFR Călători — S.A., denumită în continuare *Companie*, un împrumut în tranșe, în condiții de piață, în limita sumei de 579.000 mii lei, cu termen de rambursare 27 noiembrie 2014, din veniturii din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, cu posibilitatea rambursării anticipate parțial sau integral.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) are destinație specială în condițiile prevederilor art. 780 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se utilizează numai potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la solicitarea scrisă formulată de *Companie*, Ministerul Finanțelor Publice încheie câte o convenție de împrumut pentru fiecare tranșă, în care vor fi precizate drepturile și obligațiile părților, precum și termenii și condițiile de derulare a sumelor trase.

(4) În termen de 3 zile lucrătoare de la semnarea convenției, Ministerul Finanțelor Publice virează suma solicitată în contul distinct de disponibil deschis la Trezoreria Statului pe numele *Companiei*.

(5) Din sumele primite potrivit alin. (1) *Compania* are obligația de a achita stocul plăților restante către *Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.* înregistrate în contabilitatea *Companiei*, aferente datei de 31 decembrie 2013

(6) Modalitatea de plată și stingerea obligațiilor restante menționate la alin. (5) se stabilesc de comun acord între părți, prin semnarea unei convenții.

Art. XXIII. — (1) Împrumutul prevăzut la art. XXII alin. (1) se acordă în condiții de piață ca urmare a realizării unei analize economico-financiare de către Eximbank — S.A., în vederea stabilirii clasei de risc a companiei și a marjei de dobândă peste ROBOR la 9 luni, comunicat de Banca Națională a României, cu 3 zile înainte de data acordării tranșelor, și se rambursează potrivit art. XXII alin. (1); EximBank — S.A. va percepe *Companiei* un comision de analiză în conformitate cu prevederile procedurii de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Finanțelor Publice aprobat în baza Hotărârii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 20/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121/2012.

(2) Dobânda reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului, se calculează prin aplicarea ratei dobânzii prevăzute la alin. (1), la soldul tranșelor solicitate începând cu luna acordării, și se plătește la scadența împrumutului.

(3) *Compania* restituie împrumutul și dobânzile aferente în contul distinct deschis la Trezoreria Operativă Centrală, codificat cu codul de identificare fiscală al acesteia. În termen de 3 zile lucrătoare de la alimentarea acestui cont, obligațiile de plată se sting în următoarea ordine: dobânzile de întârziere, dobânzile și ratele de capital.

(4) Pentru neplata la termenul prevăzut la art. XXII alin. (1) a împrumutului și a dobânzilor aferente, se calculează o dobândă de întârziere, la nivelul dobânzii prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe zi de întârziere, până la data stingerii obligației. Dobânda de întârziere reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(5) Sumele necesare rambursării împrumutului, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente împrumutului se asigură din bugetul *Companiei*.

Art. XXIV. — (1) Sumele aferente creanțelor rezultate din gestionarea împrumutului prevăzut la art. XXII alin. (1), neachitate la scadență, se recuperează pe baza notificării comunicate Ministerului Transporturilor de către Ministerul Finanțelor Publice, din sume destinate subvențiilor pentru susținerea transportului feroviar public de călători aprobate în bugetul Ministerului Transporturilor pentru *Companie*, până la concurența sumei datorate.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1), care fac obiectul notificării comunicate de către Ministerul Finanțelor Publice, se achită de către Ministerul Transporturilor în contul prevăzut la art. XXIII alin. (3).

(3) În situația în care Ministerul Finanțelor Publice nu recuperează sumele restante prin procedura prevăzută la alin. (1) și (2), creanțele rezultate din gestionarea împrumutului se urmăresc și se execută în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea creanțelor fiscale și se recuperează

conform legislației în vigoare privind colectarea creanțelor fiscale de către organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal împrumutatul, în baza înscrisurilor întocmite de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin care se individualizează la data scadenței, sumele de recuperat și care constituie titluri executorii. În cazul în care instanțele judecătorești s-au pronunțat asupra acestor sume, executarea silită se efectuează în temeiul hotărârii judecătorești definitive care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

Art. XXV. — La articolul 1 din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (7) și (8) se modifică după cum urmează:

„(7) Sunt exceptate de la obligația repartizării profitului pentru destinația și în cuantumul prevăzut la alin. (1) lit. f) instituțiile de credit cu capital integral sau majoritar de stat.

(8) Instituțiile de credit cu capital integral sau majoritar de stat își pot majora capitalul social prin utilizarea (capitalizarea) profitului net, cu respectarea prevederilor legale.”

Art. XXVI. — (1) Prevederile pct. 4, 6, 7 și 9—12 de la art. I se aplică începând cu 1 ianuarie 2015.

(2) În cazul livrării de energie electrică, în situația în care cumpărătorul îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea taxării inverse, dar nu a transmis la organul fiscal competent până pe data de 10 decembrie 2013 declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 160 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, declarația poate fi transmisă ulterior, cel mai târziu până la 31 martie 2014. Aceste declarații sunt valabile pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul 2014. Aceleași prevederi se aplică și în cazul cumpărătorilor de energie electrică ce au obținut licența de furnizare a energiei electrice între data de 10 și 31 decembrie 2013. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul nu figurează în „Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 160 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal”. Totuși, în cazul depunerii cu întârziere a declarațiilor, la solicitarea beneficiarului, furnizorul poate emite facturi de corecție cu semnul minus conform

art. 159 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate anterior transmiterii notificării.

Art. XXVII. — (1) Rezidenții altor state membre ale Uniunii Europene, care au dobândit proprietatea unui bun imobil pe teritoriul României până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, depun declarația prevăzută la art. III pct. 4 până la data de 30 iunie 2014.

(2) Dispozițiile art. III pct. 15 se aplică pentru actele administrative fiscale emise și anulate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Dispozițiile art. III pct. 17 se aplică contestațiilor depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXVIII. — Prevederile art. III se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. III pct. 13 referitoare la art. 1171, care se aplică deconturilor cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare aferente perioadelor fiscale care se încheie după data de 1 martie 2014;

b) prevederile art. III pct. 14 care se aplică începând cu 1 martie 2014.

Art. XXIX. — La articolul 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 29 decembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 255/2001, cu modificările ulterioare, litera c) a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată din venituri proprii și subvenții alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;”

Art. XXX. — Prevederile art. XVIII, ale art. XIX alin. (1)—(3) și ale art. XXIX se aplică de la data de 1 septembrie 2014.

Art. XXXI. — Prevederile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările ulterioare, se suspendă până la data de 31 decembrie 2014 inclusiv.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul interimar al finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

p. Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Ministrul interimar al sănătății,

Nicolae Băncioiu
Ministrul interimar al transporturilor,
Dan-Coman Șova

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

Ministrul interimar al economiei,
Constantin Niță

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii,
mediul de afaceri și turism,

Maria Grapini
Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean
Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat
și Probleme Speciale,
Dan Cornel Baranga

LISTA
cantităților de carburanți scoase de la rezervele de stat și acordate, cu titlu gratuit,
operatorilor de transport feroviar public de călători

Nr. crt.	Sortiment	Cantitate maximă — tone —
1.	Motorină Euro 4	20.000
2.	Motorină Euro 5	12.487
TOTAL:		32.487

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru aprobarea unor măsuri de eficientizare a sistemului de gestionare
a instrumentelor structurale

Având în vedere prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 210 din 31 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora Autoritatea de management este responsabilă pentru managementul și implementarea programelor operaționale conform principiului unui management financiar riguros și transparent,

ținând cont de faptul că Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” și, respectiv, Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” au fost presuspendate în 2012 cu impact negativ asupra absorbției fondurilor europene și, implicit, asupra bugetului de stat și economiei,

pentru a evita menținerea unor practici ineficiente și neperformante,

în vederea eliminării dificultăților întâmpinate în implementarea proiectelor din perioada curentă ce vor afecta demararea optimă a noilor programe operaționale,

luând în considerare necesitatea respectării angajamentelor luate de România față de Comisia Europeană în ceea ce privește asigurarea funcționalității sistemului aferent perioadei de programare 2014—2020, în regim de urgență, astfel încât România să aibă programele operaționale aprobate și proiectele aferente lansate în cursul acestui an, concomitent cu asigurarea măsurilor privind tranziția la un sistem suplă și eficient privind utilizarea coordonată a fondurilor,

pentru evitarea dezangajării automate a fondurilor alocate României și pentru a înregistra o creștere continuă a gradului de absorbție în scopul atingerii țintei de 100% până la sfârșitul anului 2015,

ținând cont de faptul că lipsa intervenției directe și susținute a Ministerului Fondurilor Europene în gestionarea efectivă a fondurilor și activităților aferente celor două programe operaționale poate conduce la creșterea riscului de dezangajare automată a acestor fonduri,

având în vedere că neadoptarea măsurilor propuse poate conduce la imposibilitatea asigurării gradului de absorbție a fondurilor alocate României,

în considerarea faptului că aceste aspecte vizează interesul public și constituie o situație urgentă și extraordinară a cărei reglementare nu mai poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Începând cu data de 1 martie 2014, Ministerul Fondurilor Europene preia activitatea și structurile cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” de la Ministerul

Economiei și pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, rol definit la art. 60 din Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie

2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999.

Art. 2. — (1) Începând cu data de 1 martie 2014, Ministerul Fondurilor Europene preia posturile vacante și personalul structurilor cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” și pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”, în condițiile legii, fără a fi afectate drepturile salariale.

(2) Personalul preluat potrivit alin. (1) este salarizat în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Începând cu data de 1 martie 2014, Ministerul Fondurilor Europene se substituie în drepturile și obligațiile care decurg din preluarea personalului, precum și din actele normative, contractele, convențiile, înțelegerile, protocoalele în care Ministerul Economiei, prin Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, și, respectiv, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”, sunt părți, inclusiv în litigiile aferente activităților acestora.

Art. 4. — Cu data de 1 martie 2014 se încheie protocoale de predare-preluare între Ministerul Fondurilor Europene și Ministerul Economiei, respectiv Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin care se preiau numărul și structura posturilor, prevederile bugetare pe anul 2014 aferente activității autorităților de management pentru Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” și pentru Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane”, execuția bugetară la momentul predării-preluării, precum și patrimoniul aferent activităților preluate potrivit art. 1, stabilit pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Până la data semnării protocoalelor de predare-preluare prevăzute la art. 4, finanțarea cheltuielilor de personal și a altor cheltuieli aferente personalului preluat de Ministerul Fondurilor Europene se asigură din bugetele ordonatorilor principali de credite din structura cărora se preiau.

(2) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență în structura bugetului de stat și a bugetului fondurilor externe nerambursabile pe anul 2014, precum și în volumul și structura bugetelor Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Economiei și Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, la propunerea ordonatorilor principali de credite.

(3) Se autorizează ordonatorii principali de credite ai Ministerului Fondurilor Europene, Ministerului Economiei și Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice să detalieze modificările prevăzute la alin. (2) pe articole și alineate de cheltuieli în structura bugetelor proprii, să introducă modificările corespunzătoare în anexele la acestea și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice.

(4) Efectuarea modificărilor în execuția bugetului de stat se face de către ordonatorii principali de credite, pe baza instrucțiunilor elaborate de Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 6. — Începând cu data de 1 martie 2014, Ministerul Fondurilor Europene îndeplinește rolul de Autoritate de management în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, pentru următoarele programe operaționale: Programul operațional „Competitivitate”, Programul operațional „Capital uman” și Programul operațional „Asistență tehnică”.

Art. 7. — Începând cu data de 1 martie 2014, articolul 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 22 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. Alineatele (2), (4), (6) și (7) vor avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Fondurilor Europene coordonează, potrivit competențelor sale, atât structurile din cadrul instituțiilor care exercită atribuțiile autorităților de management și ale organismelor intermediare, cât și structurile din cadrul instituțiilor care exercită atribuțiile operatorului de program, potrivit prevederilor anexei B la Memorandumul de înțelegere privind implementarea Mecanismului financiar norvegian 2009—2014 și ale anexei B la Memorandumul de înțelegere privind implementarea Mecanismului financiar al Spațiului Economic European 2009—2014.

.....
(4) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Fondurilor Europene este responsabil pentru:

a) coordonarea pregătirii, dezvoltării, armonizării și funcționării cadrului legislativ, instituțional și procedural pentru gestionarea și controlul instrumentelor structurale 2007—2013 și fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020, a instrumentelor de preaderare PHARE și ISPA, a instrumentului financiar provizoriu Facilitatea de tranziție, a Mecanismului financiar al Spațiului Economic European pentru perioadele 2004—2009 și 2009—2014, a Programului de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă 2004—2009, a Mecanismului financiar norvegian pentru perioada 2009—2014 și a mecanismelor financiare SEE și norvegian 2014—2019;

b) coordonarea procesului de elaborare, negociere, modificare, monitorizare și evaluare a implementării Acordului de parteneriat 2014—2020 și a programelor finanțate prin fondurile europene structurale și de investiții 2014—2020 și prin mecanismele financiare SEE și norvegian 2014—2019.

.....

(6) Ministerul Fondurilor Europene este autorizat să emită ordine și instrucțiuni, potrivit competențelor sale, privind procesul de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020, instrumentelor de preaderare PHARE și ISPA, instrumentului financiar provizoriu Facilitatea de tranziție, a Mecanismului financiar al Spațiului Economic European pentru perioadele 2004—2009 și 2009—2014, a Programului de cooperare elvețiano-român, a Programului de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă 2004—2009, a Mecanismului financiar norvegian pentru perioada 2009—2014 și a mecanismelor financiare SEE și norvegian 2014—2019, în vederea implementării corecte și eficiente a acestora.

(7) Ordinele emise în comun cu ordonatorii principali de credite responsabili, precum și instrucțiunile cu caracter tehnic și financiar emise de ministrul fondurilor europene potrivit competențelor prevăzute la alin. (6) sunt obligatorii pentru structurile care au ca obiect de activitate coordonarea și gestionarea instrumentelor structurale 2007—2013, fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020, instrumentelor de preaderare PHARE și ISPA, instrumentului financiar provizoriu Facilitatea de tranziție, a Mecanismului financiar al Spațiului Economic European pentru perioadele 2004—2009 și 2009—2014, a Programului de cooperare elvețiano-român, a Programului de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă 2004—2009, a Mecanismului financiar norvegian pentru perioada 2009—2014 și a mecanismelor financiare SEE și norvegian 2014—2019.”

2. La alineatul (5), literele c), d), j) și n) vor avea următorul cuprins:

„c) de autoritate pentru coordonarea instrumentelor structurale 2007—2013, a fondurilor europene structurale și de investiții 2014—2020 și a fondurilor alocate prin mecanismele financiare SEE și norvegian 2014—2019;

d) de Autoritate de management pentru: Programul operațional Asistență tehnică, Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice și Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane pentru perioada de programare 2007—2013 și pentru: Programul operațional Competitivitate, Programul operațional Capital uman și Programul operațional Asistență tehnică pentru perioada de programare 2014—2020;

.....
j) de punct național de contact pentru programele de înfrățire instituțională și de asistență tehnică cu statele care beneficiază de finanțări nerambursabile din partea Uniunii Europene;

.....
n) de reglementare privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri europene, asistența financiară acordată României prin instrumentele de preaderare PHARE și ISPA, instrumentul financiar provizoriu Facilitatea de tranziție, instrumentele structurale 2007—2013, fondurile europene structurale și de investiții 2014—2020, Mecanismul financiar norvegian 2009—2014, Mecanismul financiar al Spațiului Economic European 2004—2009 și 2009—2014 și fondurile alocate prin mecanismele financiare SEE și norvegian 2014—2019;”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul interimar al muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Adriana Doina Pană

Ministrul interimar al economiei,
Constantin Niță

p. Viceprim-ministru,
ministrul interimar al finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 32 din 6 ianuarie 2014

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 127 din 27 ianuarie 2014

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR
Nr. 24 din 12 februarie 2014

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind alimentele cu destinație nutrițională specială, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 387/251/2002

Văzând Referatul de aprobare nr. EN 122 din 6 ianuarie 2014 al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emit următorul ordin:

Art. I. — Normele privind alimentele cu destinație nutrițională specială, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 387/251/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 18 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În cazul formulelor de început produse din proteine din lapte de vacă sau lapte de capră, definite la pct. 2.1 din anexa nr. 1, cu un conținut de proteine cuprins între minim și 0,5 g/100 kJ (2 g/100 kcal), adecvarea formulelor de început pentru alimentația specială a sugarilor se demonstrează prin studii corespunzătoare, realizate în conformitate cu orientările general acceptate ale experților referitoare la conceperea și realizarea acestor studii. În cazul formulelor de continuare produse din hidrolizate proteice, definite la pct. 2.2 din anexa nr. 2, cu un conținut de proteine cuprins între minim și 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal), adecvarea formulelor de continuare pentru alimentația specială a sugarilor se demonstrează prin studii corespunzătoare, realizate în conformitate cu opiniile general acceptate ale experților referitoare la conceperea și realizarea acestor studii, și este în conformitate cu specificațiile corespunzătoare stabilite în anexa nr. 2.”

2. La articolul 14, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Denumirile sub care se comercializează formulele de început și formulele de continuare produse integral din proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră sunt, respectiv:”

3. În anexa nr. 1 la norme, punctul 2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.1. Formulele de început pe bază de proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră:

Minim*)	Maxim
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kcal)	0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal)

*) Formulele de început pe bază de proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră cu un conținut de proteine cuprins între minim și 0,5 g/100 kJ (2g/100 kcal) sunt conforme cu dispozițiile art. 13 alin. (1) din norme.

La o valoare energetică egală, formula de început trebuie să conțină o cantitate disponibilă din fiecare aminoacid indispensabil sau indispensabil în anumite condiții cel puțin egală cu cea conținută în proteina de referință (laptele matern, astfel cum este definit în anexa nr. 5 la norme. Cu toate acestea, pentru calcule, concentrația de metionină și cea de cistină se pot adăuga împreună, în cazul în care raportul metionină/cistină nu depășește 2, iar concentrația de fenilalanină și cea de tirozină se pot adăuga împreună, în cazul în care raportul tirozină/fenilalanină nu depășește 2. Raportul metionină/cistină poate fi mai mare de 2, dar nu poate depăși 3, cu condiția să se demonstreze, prin studii corespunzătoare, realizate în conformitate cu opiniile general acceptate ale experților privind conceperea și realizarea acestor studii, că produsul este adecvat pentru alimentația specială a sugarilor.”

4. În anexa nr. 1 la norme, la punctul 2.3, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.3. Formule de început pe bază de izolate de proteine din soia, singure sau în amestec cu proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră:”

5. În anexa nr. 1 la norme, la punctul 10.1, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„10.1. Formule de început pe bază de proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră ori hidrolizate proteice:”.

6. În anexa nr. 1 la norme, la punctul 10.2, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„10.2. Formule de început pe bază de izolate din proteine din soia, singure sau în amestec cu proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră:”.

7. În anexa nr. 2 la norme, punctul 2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.1. Formule de continuare pe bază de proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră:

Minim	Maxim
0,45 g/100 kJ (1,8 g/100 kcal)	0,8 g/100 kJ (3,5 g/100 kcal)

La o valoare energetică egală, formula de continuare trebuie să conțină o cantitate disponibilă din fiecare aminoacid indispensabil sau indispensabil în anumite condiții cel puțin egală cu cea conținută în proteina de referință (laptele matern, astfel cum este definit în anexa nr. 5 la norme). Cu toate acestea, pentru calcule, concentrația de metionină și cea de cistină se pot adăuga împreună, în cazul în care raportul metionină/cistină nu depășește 3, iar concentrația de fenilalanină și cea de tirozină se pot adăuga împreună, în cazul în care raportul tirozină/fenilalanină nu depășește 2.”

8. În anexa nr. 2 la norme, punctul 2.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.2. Formule de continuare pe bază de hidrolizate proteice:

Minim	Maxim
0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal)	0,8 g/100 kJ (3,5 g/100 kcal)

Formulele de continuare pe bază de izolate de proteine cu un conținut de proteine cuprins între minim și 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal) sunt conforme cu dispozițiile art. 13 alin. (2) din norme.”

9. În anexa nr. 2 la norme, la punctul 2.3, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.3. Formule de continuare pe bază de izolate de proteine din soia, singure sau în amestec cu proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră:”.

10. În anexa nr. 2 la norme, la punctul 8.1, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„8.1. Formule de continuare pe bază de proteine din lapte de vacă sau lapte de capră ori hidrolizate proteice:”.

11. În anexa nr. 2 la norme, la punctul 8.2, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„8.2. Formule de continuare pe bază de izolate din proteine din soia, singure sau în amestec cu proteine din lapte de vacă sau din lapte de capră:”.

12. În anexa nr. 3 la norme, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Aminoacizi și alți compuși ai azotului

L-arginină și clorhidratul său*)

L-cistină și clorhidratul său

L-histidină și clorhidratul său

L-izoleucină și clorhidratul său

L-leucină și clorhidratul său

L-lizină și clorhidratul său

L-cisteină și clorhidratul său

L-metionină

L-fenilalanină

L-treonină

L-triptofan

L-tirozină

L-valină

L-carnitină și clorhidratul său

L-carnitină-L-tartrat

Taurină

citidină 5'-monofosfat și sarea sa de sodiu

uridin 5'-monofosfat și sarea sa de sodiu

adenozină 5'-monofosfat și sarea sa de sodiu

guanozină 5'-monofosfat și sarea sa de sodiu

inozină 5'-monofosfat și sarea sa de sodiu

*) L-arginina și clorhidratul său se folosesc exclusiv la:

a) producerea preparatelor pentru sugari menționate la art. 11 alin. (1) a treia teză din norme;

b) formulele de continuare produse din hidrolizate proteice, definite la pct. 2.2 din anexa nr. 2 la norme, cu un conținut de proteine cuprins între minim și 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal); adecvarea formulelor de continuare pentru alimentația specială a sugarilor se demonstrează prin studii corespunzătoare, realizate în conformitate cu orientările general acceptate ale experților referitoare la conceperea și realizarea acestor studii, și este în conformitate cu specificațiile corespunzătoare stabilite în anexa nr. 6 la norme.”

13. Titlul anexei nr. 20 la norme se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Specificații privind conținutul și sursa de proteine, precum și prelucrarea proteinelor utilizate în producția de formule de început și a formulelor de continuare cu un conținut de proteine mai mic de 0,56 g/100 kJ (2,25 g/100 kcal), pe bază de hidrolizate proteice din zer, derivate din proteine din lapte de vacă**”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu 1 martie 2014.

*

Prezentul ordin transpune Directiva 2013/46/UE a Comisiei din 28 august 2013 de modificare a Directivei 2006/141/CE în ceea ce privește cerințele privind proteinele pentru formulele de început și formulele de continuare ale preparatelor pentru sugari, respectiv ale preparatelor pentru copii de vârstă mică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 230 din 29 august 2013.

Ministrul sănătății,

Gheorghe-Eugen Nicolăescu

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Vladimir Alexandru Mănăstireanu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat
cu cupon denominate în euro lansate în luna martie 2014**

În temeiul:

— art. 15 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul delegat pentru buget emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro, în valoare nominală totală de 200.000.000 euro, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 28 februarie 2014.
Nr. 317.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE**a obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro lansate în luna martie 2014**

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denominate în euro, cu următoarele caracteristici:

Codul ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate inițială Nr. de ani	Rata cuponului %	Dobânda acumulată — euro/titlu —	Valoarea nominală totală — euro —
RO1419DBE013	20.03.2014	24.03.2014	21.01.2019	5	3,40	28,88	200.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denumite în euro poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu cupon denumite în euro este de 5.000 euro.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește conform prospectului de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului delegat pentru buget nr. 2.061/2013 privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro lansate în luna ianuarie 2014, fiind determinată conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului, în care:}$$

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat cu cupon denumite în euro pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunii anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 euro.

Art. 8. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Plata obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro se va efectua la data emisiunii, până cel târziu la ora 15,00 — ora României, prin transferarea de către dealerul primar și/sau de către instituțiile de credit așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, în contul în euro al Băncii Naționale a României din sistemul TARGET2 (participant BIC: NBORROBUXXX), a sumei reprezentând costul obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro aferent tranșelor adjudecate.

Art. 11. — Răscumpărarea obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro se va efectua la data scadenței, prin creditarea conturilor corespondente în euro ale dealerilor primari și/sau ale instituțiilor de credit așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare anterior datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro, inclusiv cuponul aferent acestora.

Art. 12. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat cu cupon denumite în euro se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 13. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 14. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

* În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., această serie se poate tranzacționa simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

